ΚΥΠΡΙΑΚΟΣ ΦΥΛΑΞ

ΕΒΔΟΜΑΔΙΑΙΑ ΕΦΗΜΕΡΙΣ

ΟΡΟΙ ΣΥΝΔΡΟΜΩΝ

Ἡ συνδρομὴ εἶνε προπληρωτέα ὑποχρεωτική.

ΕΝ ΤΩι ΕΣΩΤΕΡΙΚΩι: Ἐτησία Σελ. 10, Ἑξάμηνος » 5

ΕΝ ΤΩι ΕΞΩΤΕΡΙΚΩι: Ἐτησία Σελ. 12, Ἑξάμηνος » 7

Τιμὴ ἑκάστου φύλλου γρόσια 6.

ΕΠΙΣΤΟΛΑΙ ΚΑΙ ΑΠΟΣΤΟΛΑΙ ΤΗι ΔΙΕΥΘΥΝΣΕΙ

ΥΠΕΥΘΥΝΟΣ ΙΔΙΟΚΤΗΤΗΣ ΕΦΡΑΙΜ Κ. ΠΕΤΡΙΔΗΣ

ΓΡΑΦΕΙΑ: ΚΕΝΤΡΙΚΗ ΟΔΟΣ.—Ἀγορὰ Κύκκου Ἀριθ. 26.

ΕΤΟΣ ΙΑ' ΑΡΙΘ. 569

ΕΝ ΛΕΥΚΩΣΙΑι (Κύπρου), τῇ 21ῃ Μαρτίου 1917.

ΔΙΑΓΡΑΦΕΝΤΟΣ τοῦ κυρίου ἄρθρου ὑπὸ τῆς λογοκρισίας, πραγματευομένου ἐπίκαιρον θέμα, καταχωρίζομεν ἀντ' αὐτοῦ ἐνθάδε τὸ δι' ἄλλην σελίδα προωρισμένον περὶ τοῦ αὐτοκράτορος Νικηφόρου Φωκᾶ, ἵνα μὴ ὑπάρχῃ κενὸν ἀσχημίζον τὴν ὄψιν τοῦ φύλλου.

ΜΕΓΑ ΚΑΙ ΛΑΜΠΡΟΝ ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ ΤΗΣ ΕΘΝΙΚΗΣ ΙΣΤΟΡΙΑΣ

ΝΙΚΗΦΟΡΟΣ ΦΩΚΑΣ
ΙΩΑΝΝΗΣ ΤΣΙΜΙΣΚΗΣ
ΒΑΣΙΛΕΙΟΣ Β' ΒΟΥΛΓΑΡΟΚΤΟΝΟΣ

Κατὰ τὴν πανηγυρικὴν ἑσπερίδα τῆς προσεχοῦς Παρασκευῆς θὰ ἐξελιχθῇ ἐνώπιον τῆς ἡμετέρας Κοινότητος ἓν ἐκ τῶν μεγάλων καὶ λαμπρῶν κεφαλαίων τῆς ἐθνικῆς ἱστορίας ἡμῶν, οὗ τὸ περιεχόμενον δραματικὸν καθ' ἑαυτὸ διεσκευάσθη ὑψηλὸν ἅμα καὶ τραγικὸν ὑπὸ τῆς ποιητικῆς δημιουργικότητος τοῦ ποιητοῦ κ. Ἀριστομ. Προβελεγγίου, ἐμφανίζονται δὲ καὶ συμπλέκονται ἐν αὐτῷ μεγάλαι ἀρεταὶ μετὰ μεγάλων κακιῶν, καὶ πάθη ὑψηλὰ καὶ πυργώδη πρὸς εὐτελῆ καὶ ταπεινὰ τοιαῦτα, τρεῖς δὲ μεγάλαι καὶ περίδοξοι φυσιογνωμίαι, τρεῖς πρώτου μεγέθους ἀστέρες τοῦ ἐθνικοῦ στερεώματος ἐμφανίζονται ἐν τῇ προκειμένῃ τραγῳδίᾳ, ὁ μὲν ἀφοῦ διέχυσε θαμβωτικὴν λάμψιν κλίνει ἀποτόμως πρὸς τὴν δύσιν του ὑπὸ καταιγίδος στυγερῶν παθῶν, **ὁ Νικηφόρος Φωκᾶς,** *Στρατηλάτης καὶ Αὐτοκράτωρ, ὁ δὲ διαδέχεται τοῦτον ἐν τῷ στρατεύματι πλήρης ἤδη δόξης καὶ λάμψεως ἵνα καὶ αὐτὸς μετὰ λαμπρὰν σταδιοδρομίαν βυθισθῇ εἰς τὸν ὠκεανὸν τῶν παθῶν, καὶ ἐν τῇ προτελευταίᾳ πράξει παρίσταται παῖς ὀκταέτις ἔτι ὁ βασιλόπαις καὶ βασιλεὺς Βασίλειος ὑπὸ τὰς πατρικὰς θωπείας τοῦ ἐπιθανατίου Νικηφόρου προαγγελλόμενος, μέγας καὶ ἀκατάπονητος στρατηλάτης, ὁ προωρισμένος νὰ συντρίψῃ τὸ Βουλγαρικὸν Γένος ἐπὶ εἰκοσαετίαν ὅλην ἀγωνιζόμενος κατ' αὐτοῦ καὶ ἄλλων βαρβάρων φυλῶν καὶ κοσμούμενος διὰ τῆς ἐπωνυμίας τοῦ Βουλγαροκτόνου.*

Ὁ Νικηφόρος καὶ ὡς στρατηγὸς καὶ ὡς Αὐτοκράτωρ διεξήγαγε μακροὺς καὶ ἐνδόξους πολέμους κατὰ τῶν φανατικῶν Σαρακηνῶν ἰδίᾳ, οἵτινες εἶχον ἀποβῇ οἱ μᾶλλον ἀδυσώπητοι καὶ ἀκαταπόνητοι πολέμιοι τῆς Ἑλληνικῆς Αὐτοκρατορίας καὶ τοῦ Χριστιανισμοῦ οἱ ἀνηλεεῖς καὶ ἀδιάλλακτοι διῶκται, καὶ τοὺς ἐχθροὺς τούτους πολλάκις ἐνίκησε καὶ κατέβαλεν ὁ μέγας Στρατηλάτης καὶ Βασιλεύς, ὑπέκυψεν ὅμως εἰς τοὺς ἐσωτερικοὺς ἐχθροὺς τοῦ Παλατίου καὶ τοῦ Βασιλείου αὐτοῦ!

Δαιμόνιος στρατηγὸς ὁ Νικηφόρος Φωκᾶς ἦτο σύναμα καὶ μέγας πατριώτης, ἐπιδιώκων πάσῃ δυνάμει τὸν ἐξελληνισμὸν ἁπάσης τῆς Ἑλληνικῆς Αὐτοκρατορίας καὶ τὴν ἀποκατάστασιν εὐρείας καὶ ἐδραίας ἐν τῇ ἐπικρατείᾳ ἑνότητος ἐθνικῆς καὶ θρησκευτικῆς, καὶ τείνων πρὸς τὸν ἐθνικώτατον τοῦτον σκοπὸν οὐδενὸς ἐφείδετο κόπου καὶ κινδύνου, δυστυχῶς ὅμως, ὡς καὶ ἔνδοξος ἀπαλλαγεὶς τοῦ πολεμικοῦ σταδίου, διεκινδύνευσε καὶ ἀπώλεσε τὴν ἔνδοξον καὶ πολύτιμον ζωήν του ἐν τῷ σταδίῳ τῆς ἐσωτερικῆς μεταρρυθμίσεως καὶ διοργανώσεως.

Ἐδέησε νὰ περικόψῃ ὑπερμέτρους γενναιοδωρίας καὶ σπατάλας ἐξαντλούσας τὸ δημόσιον ταμεῖον καὶ διαφθειρούσας τοὺς χαρακτῆρας μεγάλων καὶ ἰσχυρῶν τάξεων, καὶ προὐκάλεσε τὴν ἔχθραν καὶ τὸ μῖσος αὐτῶν.

Εὐσεβέστατος τυγχάνων μέχρι ἀσκητισμοῦ, φέρων ἐπὶ τῆς σαρκὸς αὐτοῦ τρίχινον ῥάσον τοῦ θείου τοῦ Μαλεύνου ταχθέντος εἰς τοὺς Ἁγίους—καὶ περιέπων μετὰ φανατισμοῦ τὴν Ἐκκλησίαν καὶ τὸν ἱ. κλῆρον δὲν ἠνέχθη τὴν αὔξουσαν πληθώραν τῶν μοναστηρίων καὶ τὴν χειμαρρώδη συρροὴν εἰς αὐτὰ μοναχῶν, ὧν ἐστερεῖτο τὸ ἔθνος καὶ ἡ Αὐτοκρατορία τὴν παραγωγικὴν ἐργασίαν καὶ τὴν στρατιωτικὴν ὑπηρεσίαν, ὧν ἀμφότερα εἶχον μεγίστην τότε ἀνάγκην, ὅπως ἀποκρούωσι τὰς ἀνανευομένας ἐπιδρομὰς Σαρακηνῶν, Ρώσων, Βουλγάρων καὶ ἄλλων βαρβάρων ἐπιδρομέων. Καὶ τὰ καλογηρικὰ πλήθη καὶ τὰ παρασιτικὰ σμήνη Συγκλητικῶν, Πατρικίων καὶ τῶν πολυωνύμων ὀφικιάλων τῆς περιόδου ἐκείνης ἠνώθησαν καὶ ὤμοσαν κατ' αὐτοῦ θάνατον.

Ἐνῷ ὁ Νικηφόρος διωργάνου στρατιὰς νέας καὶ ἐπεχείρει δεινοτάτας ἐκστρατείας ἐπὶ Συρίαν καὶ Μεσοποταμίαν ἀπειλῶν τὴν ἐξόντωσιν τῶν Σαρακηνῶν, ἐν Κωνσταντινουπόλει τὰ προειρημένα σμήνη διέβαλλον, ἐσυκοφάντουν καὶ ἐρραδιούργουν κατὰ τοῦ θριαμβεύοντος στρατηλάτου Αὐτοκράτορος πειρώμενα παντὶ τρόπῳ ν' ἀμαυρώσωσι μὲν τὰ τρόπαιά του καὶ τὴν δόξαν του νὰ ματαιώσωσι δὲ τὸν ἐθνοσωτήριον καὶ ὑπέροχον ἀγῶνα ὑπὲρ τῆς Αὐτοκρατορίας καὶ τῆς Ὀρθοδόξου Ἐκκλησίας. Ὡς ὄρνεις δυσοίωνοι ἔκρωζον περὶ τὴν φήμην καὶ τὴν δόξαν τοῦ Νικηφόρου οἱ ἀπαίσιοι τῆς Αὐτοκρατορίας κηφῆνες καὶ παράσιτοι ἐκμεταλλευόμενοι κατ' αὐτοῦ πᾶσαν ἀδυναμίαν καὶ πᾶσαν δεισιδαιμονίαν τοῦ λαοῦ.

Διέσπειρον παντοῖον ἀπαισίους χρησμοὺς καὶ μαντεύματα καὶ δὶν ὤκνησαν τοὺς ἀπὸ τῆς φύσεως λιμοὺς καὶ τὰς ἐπιδημίας καὶ τοὺς σεισμοὺς ἐκ τύχης τότε συμβάντας νὰ ἀποδώσουν εἰς τὸν Νικηφόρον, καὶ ἐχώρησαν μέχρι τοσούτου, ὥστε νὰ πειραθῶσι νὰ ἐμποδίσουν αὐτὸν διὰ δυσοιώνου χρησμοῦ νὰ ἀνακτήσῃ τὴν Ἀντιόχειαν, ἰσχυρότατον τότε καὶ τρομερὸν κατὰ τῆς Αὐτοκρατορίας προπύργιον τῶν Σαρακηνῶν.

Ὁ μέγας Στρατηλάτης καὶ Βασιλεὺς κατεπολέμησε τοὺς δυσπολεμήτους ἐνόπλους ἐχθροὺς τῆς Αὐτοκρατορίας πρὸς Ἀνατολὰς καὶ παρεσκευάζετο κατὰ Βουλγάρων καὶ Ρώσων, πρὸς βορρᾶν, ὅτε ἐσκευωρήθη κατὰ τῆς πολυτίμου ζωῆς αὐτοῦ ἡ ἀποτροπαιοτάτη καὶ βδελυρωτάτη συνωμοσία ὑπὸ τῆς ἰδίας συζύγου καὶ Βασιλίσσης Θεοφανοῦς καὶ τοῦ ἐπ' ἀδελφῇ ἀνεψιοῦ καὶ στρατηγοῦ αὐτοῦ Ἰωάννου Τσιμισκῆ, καὶ ἐσφάγη ὑπὸ τῶν συνωμοτῶν ἐν τῷ κοιτῶνί του περὶ τὴν 5 πρωϊνὴν ὥραν τῆς 11 Μαρτίου 969.

Οἱ δύοι υἱοὶ τοῦ Ρωμανοῦ Β' καὶ τῆς Θεοφανοῦς Βασίλειος καὶ Κωνσταντῖνος ἐστεμμένοι βασιλεῖς ἀμφότεροι ἄγουσιν ἡλικίαν ὁ μὲν 5 ὁ δὲ 8 ἐτῶν, ὅτε δολοφονεῖται ὁ Νικηφόρος καὶ τὴν ἐνεργὸν βασιλείαν ἀναλαμβάνει ὁ ἀρχισυνωμότης καὶ ὁλοφόνος Ἰωάννης Τσιμισκῆς ὅστις εὐτυχῶς διὰ τὴν αὐτοκρατορίαν καὶ πρότερον ὡς στρατηγὸς καὶ ἤδη ὡς βασιλεὺς κατάγει νίκας λαμπρὰς κατὰ Σαρακηνῶν καὶ Ρώσων καὶ Βουλγάρων, καὶ ἐν μέσῳ τόσῳ βδελυρῶν σκευωριῶν ἐν τῷ Παλατίῳ τοῦ Βυζαντίου, ἀλλὰ καὶ μεγάλων πολεμικῶν κατορθωμάτων ζῇ καὶ ἐκτρέφεται ὁ μικρὸς βασιλεὺς ὅστις θὰ ἀναδειχθῇ περίδοξος πολέμιος καὶ νικητὴς τῶν μᾶλλον ἀδυσωπήτων ἐχθρῶν τῆς Αὐτοκρατορίας, τῶν Βουλγάρων, τοὺς ὁποίους κατασυντρίψας θὰ προσλάβῃ ἐν τῇ ἱστορίᾳ τὴν ἐπωνυμίαν Βουλγαροκτόνος, ἐπωνυμία ἥτις αὐθορμήτως ἀπεδόθη καὶ πάλιν εἰς τὸν Βασιλέα Κωνσταντῖνον ἐπὶ τῶν αὐτῶν ἀκριβῶς τόπων κατανικήσαντα καὶ κατατροπώσαντα τοὺς συγχρόνους Βουλγάρους τῷ 1913, ἀφοῦ κατὰ τὸ προηγηθὲν ἔτος ἐνίκησε πανταχοῦ τὰς ἀντιταχθείσας Τουρκικὰς δυνάμεις.

Ἐκ τούτου εἶνε πρόδηλον πόσον ἐπίκαιρος ἐγένετο ἡ τραγῳδία ἐν ᾗ διὰ λαμπρᾶς ἀληθῶς γεφύρας ζευγνύεται ἱστορικὸν χάσμα μιᾶς χιλιετίας, κατὰ τὰ ἄκρα τῆς ὁποίας Ἕλληνες Ὀρθόδοξοι Χριστιανοὶ Βασιλεῖς μάχονται νικηφόρως κατὰ τῶν αὐτῶν προαιωνίων ἐχθρῶν.

ΑΙ ΕΛΛΗΝΙΔΕΣ ΚΑΙ Η ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΠΑΛΙΓΓΕΝΕΣΙΑ

Ἐκ τῆς ἐθνικῆς ἡμῶν ἱστορίας ἐσταχυολογήσαμεν ἐπιτροχάδην καὶ διὰ βραχέων ἐξέθεμεν ἀπὸ τῶν στηλῶν τούτων ὅσας ἠδυνήθημεν πληροφορίας περὶ τῆς θέσεως, τῆς καταστάσεως καὶ τῆς δράσεως τῆς γυναικὸς ἰδιαιτέρως παρὰ τῇ ἡμετέρᾳ φυλῇ, οὐδαμῶς βεβαίως ἰσχυριζόμεναι ὅτι τὸ εὑρύτατον καὶ σπουδαιότατον θέμα ἐπραγματεύθημεν μετὰ τῆς δεούσης ἀκριβείας καὶ εὐρύτητος, διότι ἁπλῶς ἐπεχειρήσαμεν ὑπόμνησίν τινα σκιαγραφικήν, ἥτις ὁσονδήποτε ἀσθενὴς καὶ ἀτελὴς ἂν ἐγένετο, πιστεύομεν ὅτι δὲν ἠστόχησε τοῦ σκοποῦ αὐτῆς.

Ὡς Ἑλληνίδες δικαιούμεθα νὰ ὦμεν ὑπερήφανοι δι' ὅσας τὸ ἡμέτερον φύλον παρέσχεν εἰς τὸ ἔθνος σπουδαιότατας ὑπηρεσίας, παρὰ τὴν ἀδυναμίαν αὐτοῦ καὶ τὴν περιωρισμένην ἔκτασιν τῆς δράσεως ἐν τῷ κοινωνικῷ καὶ τῷ δημοσίῳ βίῳ.

Ἡ Ἑλληνὶς, χωρὶς ποτὲ νὰ καταλίπῃ τὴν οἰκογενειακὴν ἑστίαν μετὰ τῶν οἰκιακῶν μεριμνῶν καὶ ἐνασχολήσεων, δὲν παρεῖδε καὶ τὸν ἐκτὸς τοῦ οἴκου ἐθνικὸν βίον οὐδ' ἠδιαφόρησε πρὸς τὰς περιπετείας καὶ τὸς τύχας τῆς Ἑλληνικῆς φυλῆς. Παραμείνασα πάντοτε πιστὴ σύζυγος καὶ φιλόστοργος μήτηρ ἀνεδείχθη ἐν πάσῃ περιπτώσει καὶ ἀκραιφνὴς πατριῶτις καὶ ριψοκίνδυνος ἀγωνίστρια πρὸ τῶν παντοίων ἐθνικῶν κινδύνων καὶ ἀγώνων, ὥστε νὰ δικαιῶται νὰ συμμερίζεται πάντοτε μετὰ τοῦ ἔθνους ὅλου τὴν προσγενομένην εἰς τὸ ἔθνος τιμὴν καὶ δόξαν ἀπὸ τῶν μεγάλων καὶ ἐνδόξων ἀγώνων αὐτοῦ.

Ἡ Ἑλληνικὴ ἐπανάστασις, ἥτις εἶνε ἡ λαμπροτάτη ἔκφανσις τῆς ἐθνικῆς ζωῆς, εἶνε κοινὸν ἔργον ἀνδρῶν καὶ γυναικῶν, διότι ἀμφότερα τὰ φύλα ἐξίσου παρεσκεύασαν καὶ συνετέλεσαν αὐτήν, ὡς ἐδείξαμεν ἤδη ἐν τῇ ἀρθρογραφίᾳ ἡμῶν καὶ ὅταν ἐσήμανεν ἡ κρίσιμος καὶ μοιραία ὥρα, αἱ Ἑλληνίδες ἐξίσου πρὸς τοὺς Ἕλληνας συνεκινήθησαν βαθέως καὶ ἐσκίρτησαν ὑπὸ πατριωτικοῦ ἐνθουσιασμοῦ καὶ ἀνέλαβον τὸν ἱερώτατον καὶ εὐγενέστατον ἀγῶνα μετὰ τῆς αὐτῆς αὐταπαρνήσεως καὶ ἐθελουσιότητος.

Ἡ ἔναρξις τῆς Ἑλλην. ἐπαναστάσεως ἐσημειώθη διὰ τοῦ αὐτοῦ ἐνθουσιασμοῦ ἀνδρῶν καὶ γυναικῶν, αἵτινες τὴν συζυγικὴν ἀφοσίωσιν καὶ τὴν μητρικὴν στοργὴν ὑποτάσσουσαι εἰς τὴν ὑπερτέραν ἀγάπην πρὸς τὴν πατρίδα συνώδευσαν τοὺς συζύγους αὐτῶν πολλάκις ἐν μέσῳ μυρίων κακουχιῶν καὶ κινδύνων καὶ ὥπλισαν τὰ ἴδια τέκνα προπέμψασαι εἰς τὸν ὑπὲρ πατρίδος θάνατον ἀδάκρυτοι καὶ ἀπτόητοι· ἐνῷ οἱ Ἕλληνες προὐκινδύνευον κατὰ τῶν στρατιῶν τῶν τυράννων, αἱ Ἑλληνίδες παρεσκεύαζον τὴν πυρίτιδα εἰς τοὺς μύλους τῆς Δημητσάνης, αὗται ἐκαλλιέργουν τὴν γῆν, ἐξετέλουν τὴν μεταγωγικὴν ὑπηρεσίαν, περιέθαλπον τοὺς τραυματίας καὶ ἐν ἀνάγκῃ μετεῖχον τῆς μάχης ἐν τοῖς πρώτοις.

Ἡ Μπουμπουλίνα ἐξώπλισεν ἴδιον στολίσκον καὶ ὑπὸ τὴν ἄμεσον διοίκησιν αὐτῆς ἐπεχείρει τὸν ἐπισιτισμὸν πολιορκουμένων παραλίων πόλεων ἢ συνεκρούετο πρὸς ὑπέρτερα καὶ τὸ μέγεθος καὶ τὸν ἀριθμὸν σκάφη ἐχθρικά. Ὑπῆρξαν μάλιστα στιγμαὶ καθ' ἃς αἱ Ἑλληνίδες ἐπέδειξαν θάρρος ὑπέρτερον τῶν ἀνδρῶν. Ὅτε ἐπῆλθεν ὁ Δράμαλης μετὰ μεγάλης στρατιᾶς κατὰ τῆς Πελοποννήσου, ἀνενόχλητος διαπεράσας τὸν Ἰσθμὸν, οἱ Πελλοποννήσιοι κατεπλάγησαν καὶ ὁ Θεόδ. Κολλοκοτρώνης ἐν ἀγωνίᾳ προσεπάθει νὰ συγκεντρώσῃ τοὺς διασκορπισθέντας ἐπαναστάτας μηχανώμενος ὅσα ἡ γονιμωτάτη φαντασία καὶ εὐφυΐα του ἠδύναντο νὰ ἐπινοήσωσι, μεγάλως δὲ ἐβοήθησαν αὐτὸν εἰς τοῦτο αἱ γυναῖκες, αἵτινες παρώτρυνον, ἐπετίμων καὶ ἠπείλουν ἔτι τοὺς ἰδίους συζύγους καὶ υἱοὺς ὅπως ἀκολουθήσωσι τὸν Κολοκοτρώνην εἰς τὴν ἄμυναν κατὰ τῆς εἰσβολῆς τοῦ Δράμαλη, ὅστις ἠπείλει νὰ καταπνίξῃ τὴν ἐπανάστασιν, καὶ τοῦτο ἔδωκεν ἀφορμὴν εἰς τὸν δαιμόνιον πολέμαρχον νὰ ἐξηγῇ κατὰ τὸ συμφέρον εἰς τὸν προκείμενον ἀγῶνα τὸ δυσοίωνον φαινόμενον νὰ κρώζωσιν αἱ ἀλεκτορίδες ὡς ἀλέκτορες, λέγων ὅτι τοῦτο δεικνύει ὅτι καὶ αἱ γυναῖκες ἔχειναν ἄνδρες ἵνα νικήσωμεν τὸν Δράμαλην.

Ὅταν ἐπεχείρει ὁ στρατὸς τοῦ Αἰγυπτίου Ἰβραὴμ πασᾶ νὰ εἰσβάλῃ καὶ δαμάσῃ τὴν ἀνυπότακτον Μάνην, οἱ Μανιᾶται ἀντεπαρετάχθησαν εἰς Ἀλμυρὸν καὶ ἀπέκρουον νικηφόρως ἄτακτοι αὐτοὶ τὸν τακτικὸν καὶ ὑπὸ Γάλλων ἀξιωματικῶν ὁδηγούμενον Αἰγυπτιακὸν στρατόν, σύναμα δὲ αἱ Μανιάτισσαι εἰς Ἐβηρὸν διὰ δρεπάνων καὶ ἀξινῶν καὶ πελέκεων καὶ οἰκιακῶν μαχαιρῶν καὶ λίθων ἀπέκρουον τὴν ἐπιχειρηθεῖσαν ἐκεῖ ἀπόβασιν ἀπὸ δύο φρεγατῶν Αἰγυπτιακῶν, ἵνα προσβάλωσιν ἐξ ὀπισθεν τοὺς ἐν Ἀλμυρῷ ἀμυνομένους Μανιάτας.

—Ἀνεκοινώθη ἡμῖν παρ' ἁρμοδίου προσώπου χαρακτηριστικὸν ἀνέκδοτον ἐν τῇ περιπτώσει ταύτῃ: Ἐνῷ ἀνήρχετο μήτηρ εἰς τὰ ἐπὶ τοῦ Ταϋγέτου καταφύγια σώζουσα τὰ νήπια τέκνα της, ὁ πατὴρ διεμήνυσε πρὸς αὐτὴν ἐρωτῶν ποῦ εὑρίσκεται ἡ σπάθη του· ἡ γενναία Μανιάτισσα ἀπήντησεν: ἂς ἔλθῃ νὰ φυλάξῃ τὰ παιδιὰ καὶ αὐτὴ γνωρίζει νὰ μεταχειρισθῇ τὸ σπαθί.—

Πλεῖστα ὑπάρχουσιν ἐπεισόδια δι' ὅλης τῆς Ἑλλην. ἐπαναστάσεως, καθ' ἃς αἱ γυναῖκες ἀνεδείχθησαν ἡρωΐδες ἐν πολέμῳ ἐφάμιλλοι πρὸς τοὺς ἄνδρας, καὶ ὁ ἡρωϊσμὸς οὗτος τῶν Ἑλληνίδων θὰ ἀπετέλει σπουδαιότατον καὶ τιμητικώτατον κεφάλαιον τῆς ἐθνικῆς ἱστορίας ἡμῶν.

Ἡ φαντασία μας μετὰ θαυμασμοῦ φέρεται πρὸς τὰς Σουλιώτιδας καὶ ἰδίᾳ πρὸς τὸ πολιουρκούμενον Μεσολόγγι, τὴν λαμπροτέραν ταύτην δόξαν τῆς ἐνδόξου ἑλληνικῆς ἐπαναστάσεως, ἥτις συνεκίνησε καὶ ἐνεθουσίασε τότε τὸν ἀπαθῆ καὶ ἀδιάφορον πολιτικὸν κόσμον τῆς Ἑσπερίας.

Ἐντὸς τοῦ φράκτου ἐκείνου,—ὡς ὠνόμασε χλευαστικῶς ὁ Ἰμβραὴμ πασᾶς τὰ χαμηλὰ τείχη τοῦ Μεσολογγίου δὲν ἠγωνίζοντο ἡρωϊκώτατα μόνον οἱ ἄνδρες ἀλλὰ καὶ αἱ γυναῖκες παρὰ τὸ πλευρὸν γεμοῦσαι τὰ κενούμενα ὅπλα, κομίζουσαι ὕδωρ, ἐπιδένουσαι τὰ τραύματα, μεταφέρουσαι τοὺς τραυματίας ἐπισκευάζουσαι τὰ βλαπτόμενα μέρη τοῦ τείχους καὶ παρέχουσαι αὐταὶ πρῶται τὸ παράδειγμα τῆς ἐγκαρτερήσεως κατὰ τῆς πείνης καὶ τῶν δεινῶν στερήσεων, καὶ ὅτε ἀπεφασίσθη ἡ ἔξοδος, ἔνοπλοι καὶ μετὰ τῶν βρεφῶν εἰς τὰς ἀγκάλας οὐδ' ἐπὶ στιγμὴν ἐδίστασαν νὰ ριψοκινδυνεύσωσι μετὰ τῶν ἀνδρῶν ἐξορμῶσαι καὶ ἀπεγνωσμένως ὑπερασπίζουσαι ἑαυτὰς καὶ τὰ τέκνα των κατὰ τῆς τρομερᾶς καὶ φονικωτάτης ἐκείνης προδοσίας.

Αἱ γυναῖκες καὶ μακρὰν τῶν μαχῶν ἀνὰ τὰ ὄρη καὶ τὰ σπήλαια διάγουσαι περιέσωζον ὅ,τι ἦτο δυνατὸν νὰ περισωθῇ ἀπὸ τῆς τρομερᾶς αἱμορραγίας τοῦ ἔθνους. Ὑπολογίζεται ὅτι ἀπὸ 1,200,000 ψυχῶν πρὸ τῆς ἐπαναστάσεως ἀπέμειναν ἐπὶ τῆς ἐλευθερωθείσης ἀλλὰ καὶ ἐρημωθείσης χώρας περὶ τὰς 600,00,0 καὶ αὗται ἦσαν χῆραι, ὀρφανὰ καὶ ἄνάπηροι μετὰ γερόντων, καὶ περιεσώθησαν αἱ νεώτεραι γενεαὶ χάρις εἰς τὴν ἀπεριόριστον στοργὴν καὶ τὴν ἀφωσιωμένην περίθαλψιν ὑπὸ τῶν γυναικῶν.

Δικαιούμεθα διὰ τοῦτο τὴν ἐπέτειον τῆς Ἑλληνικῆς παλιγγενεσίας νὰ χαιρετίζωμεν μετὰ τῆς αὐτῆς πρὸς τοὺς ἄρρενας Ἕλληνας ἐθνικῆς χαρᾶς καὶ ὑπερηφανείας καὶ μετὰ τῆς αὐτῆς πίστεως καὶ ἐλπίδος νὰ ἀτενίζωμεν τὸ ἐθνικὸν μέλλον τῆς φυλῆς μας.

Ἂς ἀναλογιζώμεθα πάντοτε ὅτι ἡ οἰκογένεια εἶνε τὸ σεμνὸν φυτώριον τοῦ ἔθνους, καὶ ἐν αὐτῇ φύονται, βλαστάνουσι καὶ ἐκτρέφονται αἱ ἐθνικαὶ γενεαὶ· διαπλασσόμεναι καὶ μορφούμεναι ὡς θέλομεν αἱ μητέρες ἡμεῖς, δι' ὃ καὶ φέρομεν τὴν μεγίστην καὶ βαρυτάτην εὐθύνην ἐνώπιον τοῦ Θεοῦ καὶ τῆς Πατρίδος ἡμῶν.

Πανηγυρίζουσαι διὰ ταῦτα μετὰ παντὸς τοῦ ἔθνους τὴν ἐπέτειον τῆς ἐθνικῆς παλιγγενεσίας μηδέποτε ἂς ἐπιλανθανώμεθα ὅτι ἐξίσου πρὸς τοὺς ἄνδρας καὶ παρὰ τῶν Ἑλληνίδων ἡ Πατρὶς δικαιοῦται νὰ ἀξιοῖ ὅπως ἐνδελεχῶς ἐργαζώμεθα καὶ μοχθῶμεν ὑπὲρ τῆς ἐνισχύσεως καὶ κραταιώσεως τοῦ ἐθνικοῦ φρονήματος καὶ τῆς πραγματοποιήσεως τῶν ἐθνικῶν ἰδεωδῶν. Τὰ ἰδεώδη ταῦτα ἐκαλλιεργήθησαν καὶ ηὐξήθησαν καὶ ἐγιγαντώθησαν ἐν τῷ Ἑλληνικῷ οἴκῳ, ὅπου ἡμεῖς βασιλεύομεν, καὶ τῆς ἀφανοῦς ἀλλ' ἱερᾶς ταύτης βασιλείας ἐχόμεναι στερρῶς ἂς κατευθύνωμεν τῶν ἐθνικῶν γενεῶν τὰ βήματα σταθερῶς ἐπὶ τῆς ἀνάντους μὲν καὶ τραχείας ἀλλ' ἐνδόξου λεωφόρου, ἥτις ἄγει ἀσφαλῶς πρὸς τὰ ὕψιστα καὶ εὐγενέστατα Ἰδεώδη τῆς φυλῆς ἡμῶν.

Λευκωσία.

ΚΑΛΛΙΟΠΗ ΛΕΟΝΤΙΑΔΟΥ

Η ΚΑΤΕΡΓΑΣΙΑ ΤΩΝ ΕΡΙΩΝ

Περιώνυμον Ἐρευργεῖον ἐν Ἀγγλίᾳ.

Greenholme Milly Wm Fison and Co Ltd.

Ὑπεδείξαμεν ἐν καιρῷ πόσον δυσχερὴς καὶ περίπλοκος εἶνε ἡ κατεργασία τῶν ἐρίων, δι' ἣν ἡ παρ' ἡμῖν Ἐντιμ. «Ἕνωσις» τῶν Ἑλληνίδων προὐκάλεσε διαγωνισμὸν ὑποτροφίας καὶ ἔχει ἤδη ἀποφασίσει τὴν ἐν εὐθέτῳ χρόνῳ ἀποστολὴν τῆς ὑποτρόφου πρὸς τὸν σκοπὸν τοῦτον.

Πρὸς γενικὴν πληροφορίαν καὶ ἰδίᾳ διὰ τὴν προκειμένην ὑποτροφίαν μετεφράσαμεν καὶ κατεχωρίζομεν ὧδε ἐξ Ἀγγλικοῦ περιοδικοῦ μίαν περιληπτικὴν ἔκθεσιν τῆς κατεργασίας τῶν ἐρίων εἰς ἓν τῶν ἀρίστων καὶ μεγίστων ἐριουργείων τῆς Μ. Βρεττανίας κατονομαζόμενον ἐν τῇ ἐπικεφαλίδι, ἱδρυμένον δὲ ἐν *Barley in-Wherfedale Yorkshire.* Ἀφοῦ περιγράψῃ τὴν ἐξωτερικὴν ἄποψιν τοῦ ἐργοστασίου καὶ τὴν τοποθεσίαν αὐτοῦ ὁ ἐπισκέπτης δημοσιογράφος ἐξακολουθεῖ:

«Καὶ λονδίνειος δημοσιογράφος εἶνε ἐνίοτε συσεηματικὸς καὶ δύναται νὰ ἐννοήσῃ τὴν ὀρθὴν τῶν πραγμάτων τάξιν, ὅπου ἀναρίθμητοι ὑπερμεγέθεις σάκκοι ἐρίων ἦσαν σωρευμένοι, καὶ ἄνθρωποι διὰ πεπειραμένων χειρῶν καὶ ἀγρύπνων ὀφθαλμῶν ἀσχολοῦνται εἰς τὸν ἀποχωρισμὸν τῶν ἐρίων κατὰ τὰς διαφόρους ποιότητας, τάξεις καὶ μείγματα.

Ἐδῶ ἀρχίζει ἡ παίδευσις, διότι ἐκ τοῦ αὐτοῦ μαλλίου λαμβάνονται διάφοροι ποιότητες, πρώτη δὲ εἶναι ἡ περὶ τὸ ἄκρον τοῦ λαιμοῦ καὶ ἐσχάτη ἡ παρὰ τὴν οὐρὰν μία ὁδὸς κλίσεως ἀποδεχομένη διαφόρους ἐν τῷ μεταξὺ ποιότητας.

ΤΑ ΠΛΥΝΤΗΡΙΑ

Τὰ ἔρια δεόντως ἀποχωρισθέντα μεταφέρονται εἰς τὰ πλυντήρια, ὅπου ὑπάρχουσι σειραὶ ἐπιμήκων δεξαμενῶν ἢ λεβήτων περιεχόντων θερμὸν ὕδωρ καταλλήλως μεμειγμένον μετὰ σάπωνος.

Ἅμ' ὡς τὰ ἔρια ριφθῶσιν εἰς τὴν πρώτην δεξαμενὴν ὑποβάλλονται εἰς σφοδρὰν μηχανικὴν ἀνατάραξιν, ἥτις καθαρίζει ταῦτα ἐξ ὅλων τῶν ξένων οὐσιῶν, οἷον ἄμμου καὶ ψάμμου. Ἐντεῦθεν διὰ μηχανικῆς βοηθείας πάλιν μεταφέρονται εἰς ἀμέσως ἑπομένην δεξαμενήν, καὶ ἅπαξ ἔτι πληρέστερον καθαριζόμενα, ἐν τέλει διέρχονται ἄλλο ἓν δαψιλὲς λουτρὸν ἐντὸς τρίτης δεξαμενῆς.

Σημειωτέον ἐνταῦθα ὅτι μόνον καθαρότατος σάπων κατασκευαζόμενος ἐν αὐτῷ τῷ ἐργοστασίῳ, χρησιμοποιεῖται εἰς τὰς εἰρημένας πλύσεις.

Ἐπακολουθεῖ ἡ ξήρανσις ἢ στέγνωσις καὶ τὰ ἔρια διέρχονται στενὸν κινούμενον διάδρομον ἐντὸς περιστρεφομένων τυμπάνων καὶ δι' ἀτμοῦ θερμαινομένων, εἶνε δὲ τόσον ἀκριβῶς κεκανονισμένη ἡ θερμοκρασία των ὥστε τὰ ἔρια ἐξέρχονται τούτων ξηρὰ καὶ λευκά.

Ἐκτελεσθεισῶν τῶν πλύσεων τούτων, ἄρχεται ἄλλη ἐνδιαφέρουσα κομματικὴ ἐργασία, διότι τώρα τὰ ἔρια εἰσέρχονται εἰς τὸ κτενιστήριον, ὅπου

ὑπάρχουσί τινες θαυμάσιαι μηχαναὶ κορυφούμεναι εἰς τὴν κυριωτάτην κτενιστικὴν μηχανὴν (ἐφευρεθεῖσαν ὑπὸ τοῦ μακαρίτου λόρδου *Masham*) τῆς ὁποίας θαυμασίας περίπλοκος ἀλλὰ καὶ θαυμασίως ἀποτελεσματικὴ ἐνέργεια ὑπερβαίνει πᾶσαν πίστιν.

Μεταβαίνεις ἀπὸ μιᾶς εἰς ἄλλην μηχανήν, βλέπετε τοὺς κόμβους, τὰ σύβαλα καὶ τὰς βραχείας τρίχας νὰ ἐκρίπτωνται αὐτομάτως καὶ νὰ ἐκχέωνται εἰς δοχεῖα, καὶ βλέπετε τὰς μακρὰς ἶνας ἐξερχομένας ὡς μαλακὸν καὶ συνεχὲς ρεῦμα, γνωστὸν ὡς σχίδαξ (*sliver*), καὶ νὰ περιστρέφηται ἔπειτα ὡς μεγάλας σφαῖρας.

Η ΕΛΞΙΣ (ΓΡΑΒΗΓΜΑ)

Ἡ ἑπομένη ἐργασία εἶνε τὸ γράβημα (*drawing*), καὶ εἰς τὸ διαμέρισμα τοῦτο ἀριθμός τις τῶν εἰρημένων σφαιρῶν τοποθετοῦνται ὁμοῦ μείγνυνται κατὰ βούλησιν, καὶ ἔπειτα ἐκτυλίσσονται καὶ ἕλκονται διὰ τραβηκτικῆς μηχανῆς καὶ ἐκεῖθεν τὸ ἀνάμεικτον προϊόν, ἐκφέρεται ἐντὸς σκύφων, ἵνα διαβιβασθῶσι πάλιν δι' ἄλλης μηχανῆς, ὅπου ὁ ὄγκος των ἐλαττοῦται, αὐξάνεται δὲ μεγάλως τὸ μῆκος των, καὶ μεταδίδεται ἡ κλῶσις (*twist*) ἥτις κάμνει τὰς ἶνας νὰ συνενῶνται καὶ οὕτω νὰ σχηματίζωσι τὸ μακρὸν συνεχὲς μαλλίον.

Ἡ ἐργασία αὐτὴ ἐπαναλαμβάνεται πολλάκις καὶ τὸ ἐξαγόμενον εἶνε ἡ περιπλάνησις» (*roving*) δέσμη ἐρίων ἥτις ἔπειτα ἑλίσσεται περὶ τὴν ἄτρακτον καὶ εἶνε ἕτοιμον πρὸς κλῶσιν.

Εἰσερχόμεθα τώρα εἰς τὰ κλωστήρια, ἀληθεῖς κυψέλας θορυβώδους ἐργασίας, ἑκατοντάδις πλαίσια κινοῦντα χιλιάδας ἀτράκτων διότι ἕκαστον πλαίσιον κινεῖ οὐχὶ ὀλιγωτέρας τῶν 144 ἀτράκτων.

Θαυμάζει τις τὴν μηχανικὴν τελειότητα, διότι παρὰ τὴν ὑψηλὴν πίεσιν πάντα ἐργάζονται μετὰ αὐτοματικῆς ἀκριβείας.

Μόλις πλαίσιόν τι ἐξαντληθῇ ἀμέσως καὶ αὐτομάτως πληροῦται πάλιν καὶ ἐπαναλαμβάνει τὴν ἀένναον ἐργασίαν του ἥτις ποικίλλεται μόνον ὑπὸ τῆς ἐργασίας ἐκείνων, οἵτινες «προσέχουσι τὰ πλάγια» (*mind the sides*) ἤγουν ἐπιδιορθοῦσι τὰ λεπτὰ νήματα, ὅπου τυχὸν κόπτονται.

ΕΠΕΞΕΡΓΑΣΙΑ
(*Finishing*)

Ἐν τέλει ὑπάρχει μία πορεία «ἐπεξεργασίας» ὁ ἑ. ἐπιτήδειαι γυναῖκες ἐργάτριαι ἐξετάζουσιν ἕκαστον τεμάχιον ἀνιχνεύουσι καὶ ἀφαιροῦσι πᾶσαν τυχὸν ἀκατέργαστον τρίχα καὶ οὕτω τὸ ἐμπόρευμα εἶνε ἕτοιμον διὰ τὰς παγκοσμίους ἀγορός.

Η ΔΙΔΑΣΚΑΛΙΑ ΤΗΣ ΗΛΕΚΤΡΑΣ
ΥΠΟ ΤΩΝ ΑΝΩΤΕΡΩΝ ΕΚΠΑΙΔΕΥΤΗΡΙΩΝ ΜΑΣ

Ἐκρίναμεν ἐν τῷ προηγηθέντι φύλλῳ τὸν σκηνικὸν διάκοσμον καὶ τὴν σκευὴν τῶν ὑποκριτῶν ἵνα προκαλέσωμεν τὴν προσοχὴν τῶν ὑπευθύνων καὶ ἀριθδίων εὑρόντες ἐλλείψεις καὶ ἀβλεψίας τεχνικὰς καὶ ἱστορικὰς ἐν τοῖς καθέκαστα, αἵτινες εἶνε ἀσύγγνωστοι διὰ κλασσικὰ ἐκπαιδευτήρια προκειμένου περὶ ἀναπαραστάσεως ἔργων καὶ ἀντικειμένων τῆς κλασσικῆς ἀρχαιότητος.

Ἤδη ἐρχόμεθα ἐπὶ τὴν διδασκαλίαν τῆς τραγῳδίας.

Ὁ χορὸς ἀποτελεῖ τὸ γραφικώτερον καὶ θεαματικώτερον μέρος τῆς ἀρχαίας τραγῳδίας, καὶ μεγίστη ἐγίνετο ἁμίλλα μεταξὺ τῶν χορηγῶν οὐ μόνον περὶ τὴν πλουσίαν καὶ τὴν πολυτελῆ ἀμφίεσιν ἀλλὰ καὶ περὶ τὴν ἐντελεστάτην ἄσκησιν περὶ τὴν ὄρχησιν καὶ τὴν ᾠδὴν τῶν χορικῶν ἀσμάτων παρὰ διδασκάλων ἐντριβεστάτων καὶ τοῦτο ἐπὶ δαπάνῃ ἀδροτάτῃ καὶ οἱ ἀριστεύοντες περὶ τε τὴν παράστασιν, τὴν ἀμφίεσιν καὶ τὴν ἐκτέλεσιν τῶν ὀρχήσεων καὶ τῶν χορικῶν ἀσμάτων ἐκέρδαινον ὑπὲρ τοῦ χορηγοῦ αὐτῶν τὸν χρυσοῦν στέφανον καὶ τὴν ἱδρυσιν τρίποδος ἀναμνηστικοῦ τῆς νίκης ἐπὶ τῆς ὁδοῦ τῶν Τριπόδων.

Ἐπιτραπήτω νὰ εἴπωμεν ὅτι ὁ προκείμενος χορὸς τῆς Ἠλέκτρας ἐδικαιοῦτο στεφάνου ὄχι διὰ τὴν λιτότατην ἀμφίεσιν καὶ διὰ τὴν ἀκινησίαν του ἀλλὰ διὰ τὴν σεμνότητα τοῦ παραστήματος καὶ τὴν ἀκρίβειαν καὶ ἐμμέλειαν τῆς ἐκτελέσεως τῶν χορικῶν ἀσμάτων, εἰς ἣν προσθετέον τὸ φυσικὸν, ὅλως, ἀπέριττον καὶ ἀτάραχον ὕφος τῆς πρώτης τοῦ χοροῦ, διαλεγομένης ἔστιν ὅτε μετὰ δουλικῆς ἀληθῶς δειλίας πρὸς τὴν πρωταγωνίστριαν Ἠλέκτραν καὶ διερμηνευούσης πιστῶς τὸ δειλὸν δουλικὸν ἦθος τοῦ χοροῦ, καὶ τοῦτο ὀρθῶς καὶ ὀξέως ἀντελήφθη καὶ ἐξετίμησε τὸ πλεῖστον τῶν θεατῶν.

Ὡς πρὸς τὴν Ἠλέκτραν, καὶ παρὰ δοκιμωτάτης ἠθοποιοῦ, οὐχὶ τῶν πλυντριῶν καὶ ραπτριῶν ὅσαι περιάγονται ὡς ἠθοποιοὶ μετ' ἄλλων ὁμοτέχνων αὐτῶν, ἀλλὰ καὶ μεγάλης καλλιτέχνιδος, δὲν θὰ προσδοκῶμεν τὴν πιστὴν ἀπόδοσιν τῆς ψυχικῆς τρικυμίας καὶ τοῦ πάθους αὐτῆς, καὶ οἱ θεαταὶ πρέπει νὰ μένωσιν εὐχαριστημένοι εἰς πᾶσαν καθαρὰν καὶ σαφῆ ἀπαγγελίαν παρὰ μαθητρίας πρωτοπείρου μὲν ἐπὶ τῆς σκηνῆς ἀπὸ φύσεως δὲ καὶ καθήκοντος κοινωνικοῦ σεμνῆς καὶ περιεσταλμένης.

Ὑπὸ τοιαύτας συνθήκας δυνάμεθα νὰ εἴπωμεν ὅτι ἥ τε Ἠλέκτρα καὶ ἡ Χρυσόθεμις καὶ ἡ Κλυταιμήστρα ἔπραξαν ὅση αὐταῖς δυνάμεις ἐκμαθοῦσαι τὸ ἀνατεθὲν εἰς αὐτὰς μέρος τῆς τραγῳδίας καὶ ὑποδυθεῖσαι τὰ οἰκεῖα πρόσωπα ἐν αὐτῇ ὅσον θὰ ἠδύναντο νὰ τὸ πράξωσιν Ἑλληνίδες μαθήτριαι καὶ παρὰ τῇ μᾶλλον προηγμένῃ Ἑλληνικῇ κοινωνίᾳ, τὸ ἑλληνικὸν δὲ Κοινὸν ἐσμὲν βέβαιοι ὅτι προτιμᾷ τὴν ἐπίδειξιν τῆς παρθενικῆς συστολῆς καὶ σεμνότητος πάσης τραγικῆς ἐπιδείξεως.

Ἐνταῦθα πάλιν ἔχομεν νὰ παρατηρήσωμεν ἀβλεψίαν κατάδηλον κατὰ τὴν προπόνησιν.

Ὁ παιδαγωγὸς τοῦ Ὀρέστου ὡς ψευδὴς ἄγγελος εἰσερχόμενος εἰς τὴν σκηνὴν ἔχει τὴν ἀπαγγελίαν τραγικὴν πάντοτε καὶ οὐδέποτε ἀφηγηματικὴν, ὅταν περιγράφῃ μάλιστα τὴν ἐν τῷ σταδίῳ ἁρματοδρομίαν, ἐνῷ ὁ ὑποδυόμενος τὸν παιδαγωγὸν μαθητὴς ἐφάνη ὅτι ἦτο ἄξιος καλλιτέρας τύχης, διότι αὐτὸς ἐπέτυχεν ὑπὲρ τοὺς ἄλλους.

Ἐξ ἀβλεψίας κατὰ τὰς προπονήσεις φαίνεται ὅτι δὲν ὡρίσθη ἡ θέσις Ἠλέκτρας, Κλυταιμήστρας καὶ Παιδαγωγοῦ ἐπὶ τῆς σκηνῆς, καὶ εἴδομεν τὴν Ἠλέκτραν τεθεῖσαν ὄπισθεν τοῦ Παιδαγωγοῦ, ὅστις ἀπέβλεπε μόνον πρὸς τὴν ἐνώπιόν του Κλυταιμήστραν ἀφηγούμενος τὰ κατὰ τὴν πεπλασμένον θάνατον τοῦ Ὀρέστου, καὶ ἐνῷ ἡ Κλυταιμήστρα παραμένει ἀπαθὴς καὶ ἀδιάφορος σχεδὸν πρὸ τόσον ἐνδιαφέροντος αὐτὴν διαγγέλματος, καὶ ἡ Ἠλέκτρα ὄπισθεν τοῦ Παιδαγωγοῦ ἱσταμένη φαίνεται ξένη ὅλως καὶ ἀδιάφορος πρὸς ὅσα ὀδυνηρότατα καὶ ἀλγεινότατα δι' αὐτὴν ἀφηγεῖται περὶ τοῦ Ὀρέστου ὁ παιδαγωγὸς αὐτοῦ.

Ἀπαράσκευοι ὅλως φαίνονται ἰδίᾳ οἱ ἄρρενες ὑποκριταί, οἱ μαθηταί, δυνάμεθα νὰ εἴπωμεν ξένοι καὶ πρὸς τὰ πρόσωπα ἅτινα ὑποδύονται καὶ πρὸς τὰ περὶ αὐτοὺς συμβαίνοντα καὶ πρὸς τὴν σκηνὴν αὐτὴν, ὡσεὶ πρώτην φορὰν ἐπάτουν αὐτὴν καὶ ἀγνοοῦντες τίνα θέσιν νὰ λάβωσι καὶ τίνα στάσιν· εἶνε κυριολεκτικῶς σύγκεχωμένοι, καὶ ἡ σύγχυσίς των εἶνε καταφανὴς εἰς ἅπαντας τοὺς θεατὰς καὶ τοῦτο κατὰ τὰς τραγικωτέρας στιγμὰς τῆς τραγῳδίας, κατὰ τὴν ἀναγνώρισιν καὶ ἔπειτα κατὰ τὴν κάθαρσιν, τὸν φόνον δηλ. τῆς Κλυταιμήστρας καὶ τοῦ Αἰγίσθου.

Ὁ Αἴγισθος ἐπανερχόμενος καὶ ἐπιφανεὶς εἰς τὴν σκηνὴν εὐθὺς ἐν ἀρχῇ στρέφει τὰ νῶτα πρὸς τοὺς θεατὰς καὶ ὅταν ἀκούῃ παρὰ τοῦ Ὀρέστου τὸν πρόσφατον τῆς Κλυταιμήστρας φόνον καὶ τὴν ἀπειλὴν κατὰ τῆς ἰδίας του ζωῆς, παραμένει πάντοτε ἀπαθὴς καὶ ἀσυγκίνητος πρὸ τῶν ξυλίνων ἐγχειριδίων τῶν δημίων του, διαλέγεται πρὸς αὐτοὺς σχεδὸν φιλικῶς καὶ ἀτενίζει τὸ πτῶμα τῆς Κλυταιμήστρας ἀσυγκίνητος, καὶ λέγει εἰς τὸν Ὀρέστην καὶ τὸν Πυλάδην νὰ προηγηθῶσιν, ἀλλ' ὑπακούει εἰς τὴν προσταγὴν των εὐπειθῶς καὶ προηγεῖται τούτων ἀδιάφορος καὶ πειθήνιος ἐνῷ βαίνει πρὸς βίαιον ὑπὸ τούτων θάνατον, ὅτέργων οἱονεὶ τὸ μοιραῖον.

Ἡ ἐντύπωσις καθόλου ἀπὸ τῆς διδασκ. τῆς Ἠλέκτρας εἶνε ὅτι ὁ μὲν σκηνικὸς διάκοσμος ἐγένετο ἐν πολλοῖς ἐλλειπής, ἡ ὑπόκρισις ὑπὸ μὲν τῶν μαθητριῶν ἀνεκτὴ καὶ ὅσον ἐξήρτητο ἀπὸ τῆς φιλοτιμίας καὶ ἐπιμελείας αὐτῶν, τὰ χορικὰ ἄσματα ἐξετελέσθησαν ἀπταίστως, καὶ ταῦτα μόνα συνεκράτησαν τὴν διδασκαλίαν τῆς τραγῳδίας καὶ ἱκανοποίησαν τοὺς θεατάς, ἐνῷ οἱ μαθηταὶ ὡς ὑποκριταὶ ἀπέτυχον ὁλοσχερῶς, χωρὶς βεβαίως νὰ πταίωσιν εἰς τοῦτο αὐτοί, ἀλλ' ἡ ἔλλειψις ἴσως χρόνου πρὸς ἐπαρκῆ ἄσκησιν καὶ προπόνησιν.

Ἡ διδασκαλία δύο κλασικῶν δραμάτων ἐντὸς τοῦ σχολ. ἔτους ὑπὸ πρωτοπείρων μαθητριῶν καὶ μαθητῶν εἶνε ἔργον καθ' ἡμᾶς δυσχερέστατον, καὶ κατ' ἀνάγκην θὰ προσέκοπτεν αὕτη ὡς προσέκοψεν εἰς τὴν Ἐλλειψιν χρόνου πρὸς παρασκευὴν ἢ κατ' ἀνάγκην θὰ ἐγίνετο ἡ προπόνησις ἐκ τοῦ προχείρου καὶ ἐπιπόλαιος.

Ἡ διδασκαλία μιᾶς μόνης κλασικῆς τραγῳδίας κατὰ τὸ τέλος τοῦ Σχολ. ἔτους, κατὰ τὴν καθιερωθεῖσαν ἐπὶ τούτῳ ἑορτὴν τῶν Σχολείων, θὰ ἀπετέλει πρεπώδη ἀληθῶς καὶ ὡραῖον στέφανον τῆς ὅλης ἐτησίας μορφωτικῆς ἐν τοῖς κλασικοῖς ἐκπαιδευτηρίοις μας ἐργασίας, θὰ παρείχετο δὲ οὕτω χρόνος ἐπαρκὴς πρὸς παρασκευὴν καὶ προπόνησιν τῶν ὑποκριτῶν μαθητριῶν καὶ μαθητῶν κατὰ τὰς ἡμέρας τῆς σχολῆς αὐτῶν, χωρὶς νὰ διαταράσσηται ἡ ἄλλη σχολικὴ ἐργασία.

Δὲν ἀγνοοῦσι βεβαίως οἱ ἁρμόδιοι ὅτι δι' ὅλου σχεδὸν τοῦ ἔτους παρεσκευάζοντο οἱ χοροὶ καὶ ἡ ὅλη διδασκαλία τῶν ἑκάστοτε νέων τραγῳδιῶν παρὰ τοῖς ἀρχαίοις Ἀθηναίοις διὰ τὰ προσεχῆ Διονύσια, ὥστε νὰ μὴ ὑποτιμῶσι τὴν μεγάλην σπουδαιότητα τοῦ ἐγχειρήματος καὶ τὴν ἀπαιτουμένην μακρὰν καὶ ἐνδελεχῆ διδασκαλίαν καὶ ἄσκησιν, καὶ ἂν τοῦτο συνέβαινε διὰ τοὺς ἐξ ἐπαγγέλματος ὑποκριτὰς τῆς ἀρχαιότητος καὶ εἰς τοὺς μετέχοντας τῶν χορῶν, ἐκ παίδων τὴν μουσικὴν διδασκομένων καὶ τὴν ὄρχησιν, εὐνόητοι εἶνε αἱ δυσυπέρβλητοι δυσχέρειαι, εἰς ἃς προσκρούουσιν πρωτόπειροι μαθήτριαι καὶ μαθηταὶ διάγοντες ἐν περιβάλλοντι ὅλως διαφόρῳ τοῦ ἐν τῇ ἀρχαιότητι ἐκείνῃ.

Γενικῶς εἶνε παραδεδεγμένον ὅτι τὰ προγράμματα τῶν Ἐκπαιδευτηρίων μας κατ' ἀνάγκην εἶνε ὑπερπεπληρωμένα μαθημάτων ποικίλων, καὶ μόλις ἐπαρκεῖ ὁ χρόνος πρὸς ἐνασχόλησιν περὶ ταῦτα, ὅταν δὲ μαθηταὶ καὶ μαθήτριαι τούτων ἐπιβαρύνονται καὶ διὰ τόσον δυσχεροῦς ἐνασχολήσεως, τῆς προπονήσεως περὶ τὴν διδασκαλίαν ἀρχαίας τραγῳδίας, καὶ ἡ διδασκαλία θὰ γένηται ἀτελὴς καὶ περὶ τὰ ἄλλα μαθήματα κατ' ἀνάγκην θὰ ὑστερήσωσιν, ὅταν μάλιστα ἀναλογισθῶμεν ὅτι ἡ νεανικὴ φαντασία των ἐξάπτεται ὑπὸ τῆς προσδοκίας νὰ ἐπιδειχθῶσιν, ἀπὸ σκηνῆς πρὸς τὸ δημόσιον, ἐν ᾧ χρόνῳ ὤφειλον νὰ συγκεντρῶσιν ὅλον τὸ ἐνδιαφέρον αὐτῶν ἐπὶ τὰ μαθήματά των.

Ὁ χρόνος τῆς τεσσαρακονθημέρου νηστείας εἶνε ὁ προσφορώτατος πρὸς ἀδιατάκτου καὶ ἀδιάλειπτον ἐργασίαν ἐκπαιδευτικήν, παρεμπίπτουσαν μεταξὺ τῶν ἑορτῶν τῶν Ἀποκρέω καὶ τῶν Πασχαλείων τοιούτων, καὶ κατ' οὐδένα λόγον ἐπιτρέπεται ἡ διατάραξις τῆς συντόνου καὶ ἐντελοῦς ἐκπαιδευτικῆς ἐργασίας.

Ἀλλὰ καὶ ἀπὸ ἀπόψεως θρησκευτικῆς φαίνεται πως παράφωνος ἡ διδασκαλία θεατρικῶν ἔργων ἐν μέσῳ τεσσαρακονθημέρου νηστείας, ἀντὶ τῆς ὑπὸ τῆς Ἐκκλησίας ὑπαγορευομένης κατὰ τὸν χρόνον τοῦτον προσευχῆς καὶ νηστείας.

Ἐπὶ πλέον, πολὺ πρέπει καὶ οἱ διευθύνσεις τῶν ἐκπαιδευτηρίων ἡμῶν καὶ ἡ σχολ. ἐπιτροπεία καὶ μάλιστα οἱ γονεῖς νὰ σκέπτωνται πρὶν ἀποφασίσωσι ν' ἀναβιβάσωσι μαθητρίας ἐκείνων καὶ θυγατέρας τούτων ἐπὶ τῆς σκηνῆς κοινοῦ καὶ δημοσίου θεάτρου, διότι τοῦτο ἀντίκειται εἰς τὰ ἐθνικὰ ἡμῶν ἤθη καὶ ἔθη, ὅσον καὶ ἂν θέλωμεν νὰ ἐλευθεριάζωμεν μιμούμενος ξένα ἤθη καὶ ἔθη τῆς σήμερον.

Διὰ τοῦτο καὶ ἀλλαχοῦ ἐσάκις μαθήτριαι διδάσκωσιν ἔργα θεατρικὰ δὲν φέρονται εἰς κοινὰ καὶ δημόσια θέατρα ἀλλ' εἰς αἰθούσας οἰκείων ἐκπαιδευτηρίων ἢ ἄλλων σωματείων.

Καθήκον ἡμῶν πρὸς τὰ Ἐκπαιδευτήρια τῆς κοινότητός μας ἐθεωρήσαμεν ὅπως προκαλέσωμεν τὴν προσοχὴν τῶν ἁρμοδίων καὶ ὑπευθύνων ἐπιθυμοῦντες νὰ ἀναστάλῃ μία ροπὴ τείνουσα εἰς χαλάρωσιν τῆς συντόνου ἐργασίας ἐν αὐτοῖς, ὡς ἔδειξαν ἐπεισόδια δυσάρεστα, ἅτινα θὰ ἐπεσκίαζον ἐπαγρύπνησις ἠσκεῖτο ὑπὸ τῆς διευθύνσεως, μὴ περισπωμένης περὶ ἄλλα, οὔτε ἐπίκαιρα οὔτε ἀπαραίτητα.

ΞΕΝΟΔΟΧΕΙΟΝ
"Η ΒΙΚΤΩΡΙΑ,,
ΘΕΟΔΟΥΛΟΥ ΠΑΝΑΓΙΩΤΟΥ
ΕΝ ΚΥΡΗΝΕΙΑ:
Ὁδὸς Λαπήθου.

Τὸ εὐφήμως γνωστὸν ἤδη Ξενοδοχεῖον τοῦτο μετεκομίσθη εἰς νεόδμητον κτίριον εὐάερον καὶ εὐήλιον καὶ εὐρύχωρον σχεδιασθὲν ὑπὸ τοῦ γνωστοῦ παρ' ἡμῖν ἀρχιτέκτονος κ. Θεοδ. Φωτιάδου.

Ὑπάρχει πάντοτε ἐν αὐτῷ ἡ ἀπὸ πολλοῦ καὶ εὐρέως γνωστὴ οἰκογενειακὴ μαγειρική, ἄμεμπτος καθαριότης καὶ ὑπηρεσία ταχεῖα καὶ πρόθυμος.

Ὑπάρχει πάντοτε γάλα καὶ βούτυρος ἀγελάδος νωπός.

HOTEL-RESTAURANT "VICTORIA,,
PROPRIETOR-MANAGER
THEODOULOS PANAYOTOU
KERYNIA, Lapithos Road.

New building, extensive, of a family cuisine, full cleaness, Fresh milk and butter every moment.

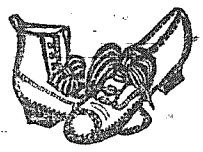

ΥΠΟΔΗΜΑΤΟΠΟΙΕΙΟΝ
ΤΙΓΡΑΝ ΟΥΖΟΥΝΙΑΝ

ΤΙΜΑΙ ΩΡΙΣΜΕΝΑΙ
(PRIX FIX)

Εἰς τὸ ἐργοστάσιόν μας ὑποδηματοποιΐας κατασκευάζονται ὑποδήματα ἀνδρικά, γυναικεῖα καὶ παιδικὰ ὑπὸ δεξιῶν τεχνιτῶν στερεὰ καὶ κομψὰ τοῦ συρμοῦ πάντοτε καὶ ἐπισκευάζονται παλαιὰ τοιαῦτα εἰς καινουργῆ μεταβαλλόμενα.

ΑΙ ΤΙΜΑΙ ΩΡΙΣΜΕΝΑΙ
καὶ πάντοτε εἰς τὸ κατώτατον ὅριον.
ΕΥΚΟΛΙΑΙ
ΠΕΡΙ ΤΗΝ ΠΛΗΡΩΜΗΝ

Καὶ εἰς τοῦτο προκαλοῦμεν τὴν προσοχὴν τοῦ Κοινοῦ.

Οἱ πελάται μας δύνανται νὰ πληρώνωσι τοῖς μετρητοῖς ἢ καὶ κατὰ δόσεις ἑβδομαδιαίας ἢ ἀνὰ ἓν σελλίνιον εἴτε κατὰ παραγγελίαν εἴτε καὶ δι' ἕτοιμα ὑποδήματα, ἐξ ὧν ἔχομεν πάντοτε πλουσίαν συλλογήν.

17—52 Τιγράν Οὐζουνιάν.

ΑΓΡΟΤΙΚΗ ΚΛΙΝΙΚΗ
"ΑΓΙΟΣ ΘΕΟΔΩΡΟΣ"
ΕΝ ΑΓ. ΘΕΟΛΩΡΩι
ΚΑΡΠΑΣΙΑΣ

Ὑπὸ τῶν καλλίστων ἰατρῶν κ. κ.
ΕΥΘΥΒΟΥΛΟΥ Κ. ΠΑΡΑΣΚΕΥΑΪΔΟΥ
Γυναικολόγου-Μαιευτῆρος
καὶ
ΓΕΩΡΓΙΟΥ ΝΙΚΙΟΥ
Παθολόγου-Νευρολόγου

Ἤρξατο ἤδη τῶν ἐργασιῶν αὐτῆς, καὶ δέχεται νοσήματα παθολογικά, γυναικολογικὰ καὶ ἐπιτόκους πρὸς περάτωσιν τοῦ τοκετοῦ αὐτῶν.

Γίνονται ἀναλύσεις χημικαὶ καὶ μικροσκοπικαὶ ἐξετάσεις αἵματος, πτυέλων, οὔρων κ.τ.λ.

Λειτουργεῖ δι' αὐστηροτάτου κανονισμοῦ μετὰ προσωπικοῦ ἐπαρκεστάτου καὶ εἶνε ἐφάμιλλος πρὸς τὰς ἐν Ἀθήναις νεωτάτας Κλινικάς.

Ἡ Διεύθυνσις ἐφρόντισε τὴν πλήρη διασκευὴν καὶ διακόσμησιν τοῦ οἰκήματος, μὴ φεισθεῖσα οὐδεμιᾶς δαπάνης πρὸς τοῦτο, πρὸς δὲ καὶ ἡ ἱδρυσις πλήρους φαρμακείου ἐξυπηρετεῖ τελείως τὸν σκοπὸν αὐτῆς.

ΤΡΑΠΕΖΑ ΚΥΠΡΟΥ

Ἀνώνυμος Ἑταιρεία μὲ ἕδραν τὴν Λευκωσίαν μὲ κεφάλαιον £200,000 διηρημένον εἰς 50,000 μετοχὰς ἀξίας £4 ἑκάστης ἀναγνωρισθεῖσα διὰ Διατάγματος τῆς Α. Ἐξοχότητος τοῦ Λειτουργοῦ τοῦ Διαχειριζομένου τὴν Κυβέρνησιν ὑπὸ ἡμερομηνίαν 18 Δεκεμβρίου 1912.

Αἱ μετοχαὶ ἐκδίδονται ὀνομαστικαὶ ἢ ἀνώνυμοι κατὰ βούλησιν τοῦ μετόχου.

Ἡ «Τράπεζα Κύπρου» οὖσα συνέχεια τοῦ Ταμιευτηρίου «ἡ Λευκωσία» ἐξακολουθεῖ τὸ ἐξαίρετον δι' ἑβδομαδιαίων καταβολῶν ἀποταμιευτικὸν σύστημα.

Αἱ ἑβδομαδιαῖαι καταβολαὶ κανονίζονται κατὰ τριετίαν κατὰ δὲ τὴν λῆξιν τῆς τριετίας τὸ συσσωρευόμενον ἑκάστου καταθέτου ποσόν, ἢ μετατρέπεται εἰς μετοχὰς τῆς Τραπέζης Κύπρου ἢ ἀποσύρεται εἰς ἀκέραιον κατὰ βούλησιν τοῦ καταθέτου. Ὁ τυχὸν θέλων ν' ἀποσυρθῇ πρὸ τῆς λήξεως τῆς τριετίας χάνει 10 ο/ο· οἱ δὲ κληρονόμοι τοῦ ἀποθνήσκοντος καταθέτου ἑβδομαδιαίων καταβολῶν πληρώνονται εἰς ἀκέραιον.

Ὁ τόκος τῶν ἑβδομαδιαίων καταβολῶν λογίζεται πρὸς τόσα τοῖς ἑκατὸν κατ' ἔτος πρὸς ὅσα ἀναλογεῖ ἐν ἑκάστῳ ἔτει τὸ μέρισμα τῶν μετοχῶν τῆς «Τραπέζης Κύπρου» καὶ κεφαλαιοποιεῖται ἀνὰ πᾶσαν 31ην Δεκεμβρίου.

Ἡ «Τράπεζα Κύπρου» δέχεται ἐντόκους καταθέσεις ἀποδοτέας εἰς πρώτην ζήτησιν ἢ μετὰ ὡρισμένην προθεσμίαν ἐπὶ τόκῳ

2 ο/ο διὰ καταθέσεις ἀποδοτέας μετὰ 3 μῆνας
3 ο/ο » » » » 6 »
4 ο/ο » » » » 1 ἔτος
5 ο/ο » » » » 2 ἔτη ἢ περισσότερα.

Ἐν τῇ «Τραπέζῃ Κύπρου» λειτουργεῖ ἐπίσης μικρὸν Ταμιευτήριον ἐν τῷ ὁποίῳ γίνονται δεκταὶ καταθέσεις μέχρι £50 ἀποδοτέαι εἰς πρώτην ζήτησιν ἐπὶ τόκῳ 3 ο/ο κατ' ἔτος.

Ἡ Τράπεζα Κύπρου ἔχουσα ἀνταποκριτὰς παντοῦ τῆς Κύπρου καὶ εἰς τὰ διάφορα ἐμπορικὰ Κέντρα τοῦ ἐξωτερικοῦ ἀναλαμβάνει τὴν διεξαγωγὴν πάσης τραπεζιτικῆς ἐργασίας ἔν τε τῷ Ἐσωτερικῷ καὶ τῷ Ἐξωτερικῷ.

Ὁ Διευθυντὴς
Ι. ΟΙΚΟΝΟΜΙΔΗΣ.

ΚΑΤΑΣΤΗΜΑ ΔΙΑΜΕΤΑΚΟΜΙΣΕΩΣ
ΑΔΕΛΦΩΝ Σ. ΘΕΟΔΟΣΙΑΔΟΥ
ΕΝ ΠΟΡΤ-ΣΑΪΔ

Οἱ κ. κ. **Ἀδελφοὶ Θεοδοσιάδαι** *Κύπριοι εὐδοκιμάτατα διεξάγοντες διαφόρους ἐμπορικὰς πράξεις καὶ τὴν διαμετακόμισιν ἐμπορευμάτων χάρις εἰς τὴν δραστηριότητα καὶ τὴν ἄκραν ἐνημερότητα αὐτῶν ἐν εὐρεῖ κύκλῳ, ἀναλαμβάνουσι τὴν παραλαβὴν καὶ μεταφόρτωσιν τῶν Κυπριακῶν προϊόντων διὰ τοὺς λιμένας, ὅπου προορίζονται ταῦτα, ὡς καὶ τὴν μεταφόρτωσιν ἐκεῖθεν καὶ ἀσφαλῆ ἀποστολὴν ἐμπορευμάτων εἰς Κύπρον καὶ τὴν ἐκτέλεσιν πάσης σχετικῆς ἐμπορικῆς παραγγελίας καὶ συναλλαγῆς.*

Ἡ δεδοκιμασμένη καὶ γνωστὴ δρᾶσις των καὶ πεῖρα εἰς τὸν κλάδος τοῦτον τῆς ἐργασίας ἐγγυᾶται πλήρη ἱκανοποίησιν πρὸς τοὺς κ. κ. ἐν ξαγωγεῖς, ὅσοι θὰ ἐνεπιστεύοντο εἰς αὐτοὺς τὰ ἐμπορεύματά των ὡς πρὸς τὴν ταχεῖαν καὶ ἀσφαλῆ μεταφόρτωσιν μετὰ οἰκονομίας περὶ τὴν ναύλωσιν καὶ τὰ λοιπὰ ἔξοδα.

Διὰ πλείονας πληροφορίας ἀπευθυντέον πρὸς

THEODOSSIADES FRÈRES
P. O. B. No. 135
3—8 PORT-SAID

Eau minérale naturelle

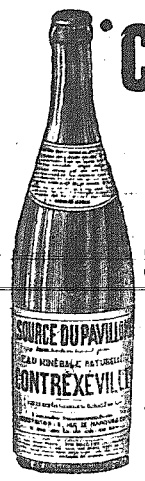

CONTREXÉVILLE
SOURCE DU PAVILLON
la seule décrétée d'intérêt public
(*Décret du Gouvernement Français du 4 Août 1860*).

Eau de Régime et classique

A JEUN ET AUX REPAS

GOUTTE, GRAVELLES, DIABÈTE ARTHRITISME, RHUMATISME

EN VENTE PARTOUT

ΤΑ ΦΥΣΙΚΑ ΜΕΤΑΛΛΙΚΑ ΥΔΑΤΑ ΤΟΥ **CONTREXEVILLE** εἶναι τὰ μόνα ὑπὸ τῆς Γαλλικῆς Κυβερνήσεως ἀνεγνωρισμένα ὡς θεραπευτικὰ διὰ τὴν ψαμμίασιν, ἀρθριτισμούς, διαβήτην, ἀσθενείας τοῦ ἥπατος καὶ στομάχου.

Καὶ ἐν Κύπρῳ εἶναι ἀνεγνωρισμένα ὡς ἰαματικά, δι' ὃ ἀπαλλάσσονται τελωνειακοῦ δασμοῦ ἐν ᾧ ἄλλα μεταλλικὰ πληρώνουν τοιοῦτον. Δύνασθε νὰ πίνετε τὸ *Contrexeville* εἴτε νήστεις πρωΐ καὶ νύκτα εἴτε εἰς τὸ φαγητόσας. Μεταχειριζόμενός τις ὁπουδήποτε εὑρίσκεται τὸ *Contrexeville* ἀποφεύγει τὰ ὑπέρογκα ἔξοδα ἀναγκαστικῶν ταξειδίων διὰ λουτρὰ (πάντα).

Ἡ κάτωθι ἀκαδημαϊκὴ ἀνάλυσις εἶνε ἡ ἀρίστη τῶν συστάσεων διὰ τὴν ἀποτελεσματικότητα τῶν συστατικῶν των.

Acide carbonique	*0.080*	*Sulfate de magnesie*	*0.30*
Bicarbonates de chaux	*0.402*	*Silice*	*0.015*
» *de magnésie*	*0.35*	*Chlor. de potasse*	*0.006*
» *de fer*	*0.007*	» *de sodium*	*0.004*
» *de lithine*	*0.004*	*Fluor de calcium*	*traces*
Sulfate de chaux	*1.565*	*Arsenic*	*traces*
» *de soude*	*0.236*		*2.384*

Εἰς τοὺς ψαμμιακοὺς καὶ ἀρθριτικοὺς συνιστᾶται θεραπεία διὰ τῆς χρήσεως ἑνὸς ποτηρίου τὸ πρωΐ νήστεις καὶ ἑνὸς τὴν νύκτα πρὸ τοῦ ὕπνου.

Αἱ τιμαὶ εἶνε προσιταὶ εἰς ὅλους.

Γενικὴ παρακαταθήκη: Ἐν Λάρνακι παρὰ τῷ κ. Ἀγαθ. Δημητρίου
» Λευκωσίᾳ » » κ. Μιχ. Κωνσταντινέδη
» Λεμεσῷ » » κ. Μελῆ Μιχαηλίδη
» Πάφῳ » » κ. Ε. Ι. Ἀντωνιάδη

ΑΣΤΟΧΟΣ ΑΠΟΛΟΓΙΑ

Εἶχεν ἐκτυπωθῆ ἡ πρώτη ὄψις τοῦ παρόντος φύλλου, ὅπου κατεχωρίσθη ἡ συνέχεια τῶν κρίσεων ἡμῶν περὶ τῆς διδασκαλίας τῆς «Ἠλέκτρας», ὅτε ἐν τῇ «Φωνῇ τῆς Κύπρου» τοῦ π. Σαββάτου ἀνέγνωμεν ἀπάντησιν εἰς τὰς κρίσεις ἡμῶν ἐκείνας, ἥτις ἄστοχος οὖσα καθόλου ἀποβαίνει ἀξιοθρήνητος, διότι ὁ γράψας αὐτὴν ἀντὶ νὰ ὑπογράψῃ ἔστω καὶ ψευδωνύμως παρέστησεν αὐτὴν ὡς προερχομένην «Ἐκ τῶν Ἀνωτ. Ἐκπαιδευτηρίων», ἐκπαιδευτικοῦ δηλ. συλλόγου, οὗτινος τὰ δημοσιεύματα πρέπει νὰ χαρακτηρίζωσιν ἐμβρίθεια, εὐκοσμία καὶ εὐπρέπεια τοῦ τε περιεχομένου καὶ τοῦ ὕφους αὐτοῦ, καὶ προκαλοῦμεν πάντα ἀπροκατάληπτον ἀναγνώστην νὰ εἴπῃ ἂν τὸ παρὶ οὗ πρόκειται δημοσίευμα «Ἐκ τῶν Ἀνωτ. Ἐκπαιδευτηρίων» ἐνέχει καὶ ἴχνος τῶν ἀρετῶν τούτων.

Ὁμολογοῦνται ἀνεπιφυλάκτως αἱ ποικίλαι ἐλλείψεις τοῦ σκηνικοῦ διακόσμου, τοὺς ὁποίους προϋλάβομεν ν' ἀποδώσωμεν εἰς ἀβλεψίαν τῶν ὑπευθύνων, ὥστε νὰ παρέλκῃ ὅλως ἡ ἐν τῇ ἀπολογίᾳ φράσις «κολακευόμεθα νὰ φρονῶμεν ὅτι δὲν θὰ μᾶς κατελογισθῇ ἄγνοια τῶν ὑπὸ τοῦ «Κυπρ. Φύλακος» καταγγελλομένων».

Ἡμεῖς, ὡς εἴπομεν, προϋλάβομεν νὰ ἀποδώσωμεν εἰς ἀβλεψίαν τὰς ὁμολογουμένας σκηνικὰς ἐλλείψεις, ἐνῷ ὁ γράψας τὴν ἀπολογίαν μετά τινος πείσματος ἀποδίδει εἰς ἄγνοιαν ἡμῶν τὴν γραφὴν «παρκστάσει» ἀντὶ τῆς ὀρθῆς «παραστάσι» καὶ τοῦτο, ἐνῷ ἀμέσως φέρεται ἐν πληθυντικῷ ἡ λέξις «παραστάδες», ὥστε νὰ μὴ ἐπιτρέπεται καὶ ἐλαχίστη ἐκ προκαταλήψεως ἔστω ὑπόνοια περὶ ὀρθογραφικοῦ λάθους ἡμῶν. Ἐγράφομεν δὲ: «ὁμολογοῦμεν ὅτι ἐπροξένησεν εἰς ἡμᾶς ἔκπληξιν τὸ πρόπυλον τῶν ἀνακτόρων ἐν παραστάσει, διότι οὔτε ἀπαντᾷ οὐδ' εἶνε δυνατὸν νὰ ὑπάρξῃ πρόπυλον τοιοῦτο, διότι αἱ παραστάδες...» ὤφειλεν ἄρα ὁ διατριβογράφος ν' ἀποδώσῃ αὐτὰ εἰς λάθος τυπογραφικόν. Ἀλλ' ἐπελάβετο πρόθυμος καὶ τὴν γραφὴν «κάλπην» ἀντὶ «κάλπιν» ν' ἀποδώσῃ εἰς λάθος ἡμῶν γραμματικὸν καὶ οὐχὶ τυπογραφικόν, ἀφοῦ εἰς τὸν στοιχειοθέτην γνωριμωτάτη εἶνε ἡ λέξις «κάλπη» καὶ ἄγνωστος ἴσως ἡ «κάλπις».

Ἐν τῇ αὐτῇ ἐπικρίσει μας ἐστοιχειοθετήθη ὁ «σολοικισμὸς» ὡς «σουλπικισμὸς!», ἄδηλον ποῦ εὑρόντος τὴν λέξιν τοῦ τρομεροῦ αὐτοῦ στοιχειοθέτου, καὶ τὴν λέξιν «χρονογραφικὴν» μετέτρεψεν οὗτος εἰς «χρονογραφίαν».

Εἰς συζητητὴν σοβαρὸν μετ' ἀγαθοῦ συνειδότος δὲν ἐπιτρέπεται τοσαύτη ἀβλεψία ἥτις κατανᾷ εἰς κακοπιστίαν.

Ὁπωσδήποτε καὶ ἂν εὑρέθησαν τὰ ἐν λόγῳ σκηνικὰ ἕτοιμα, τὸ ἐλαττωματικὸν αὐτῶν δὲν ἀπαλλάττει τοὺς ὑπευθύνους ἐπιβαρύνει δὲ περισσότερον αὐτοὺς ὁμολογοῦντας μὲν τοῦτο, μὴ ἐπανορθοῦντας δέ.

Εὔκολος ἦτο ἡ εὕρεσις ὑδρίας ἀρχαίας πηλίνης, ἥτις ἀπαλειφομένη θὰ παρεῖχε τὴν ὄψιν χαλκῆς, καὶ μὴ θραυομένη δὲν θὰ παρέβλαπτε τὴν ἀκρίβειαν τῆς διδασκαλίας μεταξὺ τοσούτων ἄλλων ἀβλεψιῶν. Σημειωτέον, ὅτι καὶ ἡ ὀρειχαλκίνη προχοῒς δὲν ἀπερρίφθη ὑπὸ τῆς Ἠλέκτρας, ὡς ἔδει νὰ γένηται.

Λυπηρὰ εἶνε καὶ τὰ ὁμολογούμενα τάδε ὑπὸ τοῦ ἀπολογητοῦ:

«Καὶ χρῆμα πολὺ δὲν ἐθεωρήθη ὀρθὸν νὰ δαπανηθῇ ἀφοῦ μεθ' ὅλην τὴν δυνατὴν οἰκονομίαν χάριν συλλογῆς περισσοτέρων χρημάτων ὑπὲρ τοῦ σκοποῦ τὰ ἔξοδα ὑπερέβησαν τὰς 10 λίρας». Ἐντούτοις δὲν' εἶνε μόνον αὗται, ἀλλὰ καὶ ἄλλαι 20 λίραι, ἃς ἐδαπάνησαν αἱ μαθήτριαι τοῦ χοροῦ ἐκ τοῦ ταμείου τῶν γονέων αὐτῶν.

Ἀλλ ἡμεῖς δὲν ἐζητήσαμεν πολυτέλειαν περὶ τὴν σκηνογραφίαν καὶ τὴν σκευήν, ἀλλ' ἀκρίβειαν τεχνικήν, ἀκρίβειαν ἱστορικήν, ἥτις δὲν ἀπαιτεῖ δαπάνην ἀλλὰ προσοχὴν καὶ ἐνδιαφέρον, εἶνε δὲ λυπηρὰ ἡ δικαιολογία ὅτι κλασικὰ ἐκπαιδευτήρια παρασκευάζουσι καὶ διδάσκουσι τραγῳδίας κλασικὰς οὐχὶ πρὸς σκοπὸν διδακτικὸν ἀλλὰ πρὸς εἰσπραξιν χρήματος, τὸ ὁποῖον θὰ συνελέγετο ζητούμενον καὶ ὡς δωρεὰ ἢ συνδρομὴ παρὰ τοῦ φιλομούσου Κοινοῦ, τὸ ὁποῖον ὅμως καλούμενον νὰ θαυμάσῃ καὶ ψυχαγωγηθῇ ἐκ τῆς διδασκαλίας ἀρχαίας τραγῳδίας, δικαιοῦται καὶ νὰ ἀξιοῖ πᾶσαν δυνατὴν ἐπιμέλειαν περὶ τὴν παρασκευὴν πρὸς πλήρη καὶ ἐντελῆ διδασκαλίαν.

Ἐὰν παρὰ τοῖς ὑπευθύνοις ἐπεκράτει καὶ περὶ τῆς ἄλλης ἐκπαιδευτικῆς καὶ μορφωτικῆς ἐργασίας τῶν ἐκπαιδευτηρίων σᾶς καὶ περὶ τῆς διδασκαλίας κλασικῆς τραγῳδίας ὑπὸ τροφίμων αὐτοῦ, θὰ ἦτο λυπηρότατον καὶ ἀπελπιστικόν, καὶ ἀπευχόμεθα τοῦτο.

Δὲν βλέπομεν τίνα λόγον ἔχουσιν ὅσα γράφονται περὶ πλουσίων σκηνικῶν καὶ τῆς σκηνογραφικῆς γυμνότητος τοῦ Σαιξπήρου, ἐνῷ πρόκειται περὶ ἐπιμελημένης ἐν τῷ δυνατῷ μέτρῳ ὑπὸ Ἑλληνικῶν κλασικῶν Ἐκπαιδευτηρίων ἀναπαράστασις τοῦ ἁπλοῦ μεγαλείου τῆς ἐξελισσομένης τραγῳδίας, καὶ ὁμολογεῖται ὅτι πρὸς τοῦτο οὐδεμία ἐδόθη προσοχή, ἀλλ' εἰς τὴν εἴπραξιν χρήματος μόνον.

Διὰ ταῦτα τὴν ἀπάντησιν θεωροῦμεν οὐ μόνον ἄστοχον, ἀλλὰ καὶ ἀξιοθρήνητον διότι φέρεται ὡς προερχομένη αὕτη ἐξ Ἑλληνικῶν κλασικῶν Ἐκπαιδευτηρίων.

Ἡ ΕΙΚΟΣΙΠΕΝΤΑΕΤΗΡΙΣ ΤΟΥ ΑΝΑΓΝΩΣΤΗΡΙΟΥ "ΑΓΑΠΗ ΤΟΥ ΛΑΟΥ,,

Τὸ Ἀναγνωστήριον «ΑΓΑΠΗ ΤΟΥ ΛΑΟΥ» συμπληρῶσαν εἰκοσιπενταετίαν ἀπὸ τῆς ἱδρύσεώς του ἄγει ἑορτὴν τῆς εἰκοσιπενταετηρίδος αὐτοῦ σὺν τῇ ἐπετείῳ τῆς Ἑλληνικῆς Παλιγγενεσίας καλεῖ δὲ πάντας τοὺς τιμῶντας αὐτὸ συμπολίτας εἰς συμμετοχὴν ἐν τῇ ἑορτῇ ταύτῃ.

ΠΑΡΑΣΤΑΣΙΣ ΠΑΝΗΓΥΡΙΚΗ

ΕΝ ΤΩ ΘΕΑΤΡΩ ΠΑΠΑΔΟΠΟΥΛΟΥ

τὴν ἑσπέραν τῆς Παρασκευῆς 24 Μαρτίου.

Κατ' αὐτὴν διδαχθήσεται ἡ κατὰ τὸν Ἀβερώφειον διαγωνισμὸν τοῦ 1913 ἀριστεύσασα τραγῳδία ὑπὸ τοῦ ποιητοῦ κ. Ἀριστομ. Προβελεγίου καὶ ἐπιγραφομένη

ΝΙΚΗΦΟΡΟΣ ΦΩΚΑΣ

εἰς πράξεις πέντε μετὰ εἰκόνος

ὑπὸ τοῦ φιλοδραματικοῦ Ὁμίλου τοῦ Ἀναγνωστηρίου.

ΜΝΗΜΟΣΥΝΟΝ

Τὴν ἐπιοῦσαν Σάββατον, ἑορτὴν τοῦ Εὐαγγελισμοῦ τῆς Θεοτόκου τελεσθήσεται ἐν τῷ Ι. Ναῷ Φανερωμένης ἀρχιερατικὸν μνημόσυνον, χοροστατοῦντος τοῦ Μακαριωτάτου Ἀρχιεπισκόπου ὑπὲρ τῶν ἐν Κυρίῳ ἀναπαυσμένων ἐκ τῶν μελῶν αὐτοῦ δι' ὅλης τῆς εἰκοσιπενταετίας τοῦ Ἀναγνωστηρίου ὧν τὰ ὀνόματα ἐδημοσιεύθησαν ἐν τῷ προηγηθέντι φύλλῳ τοῦ «Κυπρ. Φύλακος»

Ο ΠΑΝΗΓΥΡΙΣΜΟΣ

Τῇ 3 μ. μ. τῆς 25 Μαρτίου ἐν τῷ καταστήματι τοῦ Ἀναγνωστηρίου ἡ ἑορτὴ τελεσθήσεται ὡς ἑξῆς.

Συνοπτικὸν πρόγραμμα

1) Ὕμνος εἰς τὴν «Ἀγάπην τοῦ Λαοῦ» ὑπὸ χοροῦ τῶν μελῶν τοῦ Σωματείου.

2.) Λογοδοσία ἐπὶ τῆς εἰκοσιπενταετίας ὑπὸ τοῦ προέδρου αὐτοῦ κ. Ν. Καταλάνου.

3.) Χορῳδία εἰς τὴν «Ἐλευθερίαν».

4) Λόγος πανηγυρικὸς «Περὶ τοῦ Δικεφάλου ἀετοῦ» ὑπὸ τοῦ ἐκ τῶν μελῶν αὐτοῦ καὶ καθηγητοῦ τῶν Ἑλληνικῶν ἐν τῷ Παγκυπρίῳ Γυμνασίῳ κ. Ἰ. Γ. Ἰωαννίδου.

5) Χορῳδία, «Εἰς τὸν Βασιλέα μας».

6) «Τὸ ὅραμαν τοῦ Ρωμηοῦ» ποίημα ἐν Κυπριακῷ ἰδιώματι τοῦ Κυπρίου ποιητοῦ Βασιλ. Μιχαηλίδου ἀπαγγελθησόμενον ὑπὸ τοῦ κ. Γ. Μαρτούδη Γραμματέως τοῦ Σωματείου.

7) Ὕμνος εἰς τὴν Ἑλληνικὴν ἐλευθερίαν.

ΔΕΞΙΩΣΙΣ

Ἀπὸ τῆς 8.30 μ.μ. θὰ γένηται δεξίωσις πάντων τῶν ἐπισκεπτομένων τὸ πανηγυρίζον Σωματεῖον.

ΔΙΑΚΟΣΜΗΣΙΣ

Τὸ κατάστημα τοῦ Ἀναγνωστηρίου θὰ ἦνε φωταγωγημένον μετὰ πλουσίου καὶ συμβολικοῦ διακόσμου.

Ἐν Λευκωσίᾳ τῇ 21 Μαρτίου 1917.

(Ἐκ τῆς Ἐπιτροπείας).

ΕΥΧΑΡΙΣΤΗΡΙΟΝ

Τὸ προσκοπικὸν σῶμα Ἁγίας Φυλάξεως μετὰ τοῦ ἀρχηγοῦ κ. Πέτρου Γ. Ὀλυμπίου ἐκφράζουσι καὶ δημοσίᾳ τὰς θερμὰς των εὐχαριστίας πρὸς τοὺς ἐγκρίτους ἰατροὺς κ.κ. Φ. Λυσιώτην ἐκ Λεμεσοῦ καὶ Κ. Μαυραντώνην Ἀγροτ. Ἰατρὸν Ἀγροῦ διὰ τὴν εὐγενῆ καλωσύνην ποῦ ἔλαβον καὶ ἀνέπτυξαν ὁ μὲν πρῶτος ἐνώπιον αὐτοῦ τὸ ἐκ τῆς Ὑγιεινῆς κεφάλαιον περὶ «Ὑγιεινῆς καὶ Καθαριότητος», ὁ δὲ δεύτερος δι' ἐκτενεστάτης ἐπιστολῆς ἐδίδαξε τὸ στήσιμον μιᾶς στρατιωτικῆς σκηνῆς, ὡς διατελέσας στρατιώτης κατὰ τοὺς δύο τελευταίους Ἕλλην. πολέμους, καὶ ἐν τέλει πάνυ εὐγενῶς ἀνέλαβε νὰ ὁμιλήσῃ ἐνώπιον αὐτῶν κατὰ τὴν ἑβδομάδα τοῦ Ζωμᾶ, ἐπὶ ἑτέρου ὑγιεινοῦ μαθήματος.

ΚΥΠΡΙΑΚΑ

ΤΑ ΚΑΤΑ ΤΗΝ ΕΚΛΟΓΗΝ ΜΗΤΡΟΠΟΛ. ΚΥΡΗΝΕΙΑΣ

Τὰ ἐν τῇ Ἐκλογικῇ Συνελεύσει.—Τὸ ἐνδιαφέρον τοῦ Κοινοῦ.—Τὸ μήνυμα καὶ ἡ δέησις τῶν Ἁγ. Συνοδικῶν ἐν τῷ Ἱ. Ναῷ.—Τὰ κατὰ τὴν χειροτονίαν καὶ τὴν ἐνθρόνισιν.—Συγχαρητήρια.—Βιογραφικαὶ σημειώσεις.

Καθ' ἃ εἶχε προαγγελθῆ τὸ π. Σάββατον ἡμ. ἡμέρα πρὸς ἐκλογὴν Μητροπολίτου Κυρηνείας, καὶ πρὸς τοῦτο κατὰ τὴν ὡρισμένην ὥραν 9 π.μ. ἦσαν συνηγμένοι ἅπαντες οἱ κληρικοὶ καὶ λαϊκοὶ Γεν. ἀντιπρόσωποι, πλὴν τοῦ Πανοσιολ. Ἡγουμένου Ἁγ. Νεοφύτου, ἀσθενοῦντος.

Μετὰ τὰς νενομισμένας διατυπώσεις καὶ τὴν τελετὴν ἡ συνέλευσις ἐκηρύχθη κανονικῶς συγκεκροτημένη ὑπὸ τῆς Α. Μακαριότητος τοῦ Ἀρχιεπισκόπου, ὅστις μετὰ ἐπίσημον δέησιν ὑπέμνησε τὴν συνέλευσιν τὴν βαρεῖαν εὐθύνην, ἣν φέρει κληθεῖσα νὰ ἐκλέξῃ ἀρχιερέα τῆς θεοσώστου Μητροπόλεως Κυρηνείας καὶ ἀνέπτυξε τὰ πολλὰ καὶ σπουδαῖα προσόντα ἅτινα πρέπει νὰ περικοσμῶσι πάντα ὀρεγόμενον τοῦ ἀρχιερατικοῦ ἀξιώματος, καὶ ταῦτα ἔχοντες ὑπ' ὄψει οἱ Γεν. Ἀντιπρόσωποι καὶ τὸν ἀνωθενφωτισμὸν ἐπικαλεσάμενοι νὰ ἐκλέξωσι τὸν ἁρμοδιώτατον καὶ ἱκανώτατον.

Ἡ Α. Μακαριότης ἐξέφρασεν ἐν τέλει τὴν εὐχήν, ὅπως ἡ ἐκλογὴ γένηται ὁμόφωνος ἵνα καὶ ὁ ἐκλεκτὸς στηρίζεται ἐπὶ τῆς ἀμερίστου ἀγάπης καὶ ἐκτιμήσεως τοῦ ποιμνίου του, ἐδήλωσε δὲ ὅτι δύνανται πρὸς τοῦτο νὰ προτείνωσι καὶ ἐκλέξωσι ἐκ βοῆς.

Ὁ ἐκ τῶν κληρικῶν Γεν. ἀντιπροσώπων ἱερολογ. κ. Κλήμης Φαρίδης ἐγερθεὶς τότε προέτεινε τὴν διὰ βοῆς ἐκλογὴν τοῦ Πανοσιολογ. Ἀρχιμανδρίτου κ. Μακαρίου καὶ τὴν πρότασιν ὑπεστήριξεν ὁ ἐκ τῶν λαϊκῶν Γεν. ἀντιπροσώπων Μόρφου κ. Κλ. Λυμπουρῆς.

Οὐδενὸς ἀντιλέγοντος τῶν ἐν τῇ συνελεύσει καὶ πολλῶν ἐπινευόντων, ἡ ἐκλογὴ θὰ ἐγίνετο ὁμοφώνως διὰ βοῆς, ὅτε ὁ Πανιερ. Μητροπολίτης Κιτίου κ. Μελέτιος Μεταξάκης ἤγειρεν ἔνστασιν κατὰ τῆς διὰ βοῆς ἐκλογῆς, καὶ οὕτω ἐδέησε νὰ γένηται αὕτη διὰ ψηφοφορίας, κατὰ τὸν κεκανονισμένον τρόπον.

Ἐψήφισαν ἐν ὅλῳ 44, τοῦ Ἡγουμένου Ἁγ. Νεοφύτου, ἀπόντος ὑπὸ ἀσθενείας, καὶ γενομένης διαλογῆς εὑρέθησαν ψηφοδέλτια 33 φέροντα τὸ ὄνομα τοῦ Πανοσιολ. Ἀρχιμανδρίτου κ. Μακαρίου, 11 δὲ τὸ τοῦ Πανοσιολ. Καθηγουμένου Κύκκου κ. Κλεόπα.

Τὸ ἀποτέλεσμα τῆς ψηφοφορίας ἐχαιρετίσθη δι' ἀνευφημιῶν τοῦ ἐξωθεν συγκεντρωμένου πλήθους καὶ διὰ πανηγυρ. κωδωνοκρουσίας.

Ἡ Α. Μ. ὁ Ἀρχιεπίσκοπος λαβὼν τὸν λόγον εἶπεν ὅτι ὁ Πανοσιολογ. Ἀρχιμανδρίτης κ. Μακάριος πλειονοψηφήσας θεωρεῖται ἤδη ἐψηφισμένος Μητροπολίτης Κυρηνείας καὶ προσαγορεύων αὐτὸν ἐξῆρε τὰς ἀρετὰς αὐτοῦ καὶ τὴν ἐπιστημονικὴν μόρφωσίν του, τὰς πρὸς τὴν Ἐκκλησίαν καὶ τὴν Πατρίδα ὑπηρεσίας του κατὰ τοὺς δύο ἐνδόξους πολέμους, καὶ ἐξέφρασε τὴν ἐλπίδα ὅτι θ' ἀναδειχθῇ ἄξιος τῶν προσδοκιῶν τῆς τε Ἐκκλησίας καὶ τῆς Πατρίδος.

Ὁ ἐψηφισμένος μετὰ βαθείας συγκινήσεως ἐξέφρασε τὰς εὐχαριστίας πρὸς τὴν Α. Μακαριότητα τοὺς Σεβ. Μητροπολίτας, καὶ τὰ λοιπὰ μέλη τῆς Ἐκλογ. Συνελεύσεως ἐπὶ τῇ ἐκλογῇ του, ἐκθέτει δὲ ἔπειτα τινα καθήκοντα καὶ τίνας εὐθύνας συνεπάγεται τὸ Ἐπισκοπικὸν ἀξίωμα, ὧν διαβεβαιοῖ ὅτι ἔχει πλήρη ἐπίγνωσιν καὶ ἐπικαλεῖται τὴν ἀρωγὴν πάντων εἰς ὃ ἐκλήθη δυσχερὲς ἔργον.

Ὁ Π. Μ. Πάφου ἐξαίρει τὰς ὑποθήκας τοῦ Μακαριωτάτου καὶ τὰς ἐπαγγελίας τοῦ ἐψηφισμένου εἰς ὃν ὑπισχνεῖται πᾶσαν ἐνίσχυσιν παρὰ τῆς Ἱεραρχίας.

Ὁ Π. Μ. Κιτίου ὁμιλεῖ περὶ τῶν ἀγαθῶν τοῦ Καταστατικοῦ Χάρτου καὶ περὶ συμπληρώσεως αὐτοῦ.

Ὁ ἐκ τῶν Γεν. Ἀντιπροσώπων Ἱερολογ. Κλήμης Φαρίδης, ἐκ μέρους τούτων προσαγορεύει τὸν ἐψηφισμένον, ὅστις ἀσπάζεται εἶτα τὴν δεξιὰν τοῦ Μ. Ἀρχιεπισκόπου καὶ τῶν Σεβ. Μητροπολιτῶν, ἀνταλλάσσει δὲ μετὰ τῶν λοιπῶν μελῶν ἀσπασμόν, καὶ συντάσσεται μετὰ τοῦτο τὸ νενομισμένον ὑπόμνημα περὶ τῆς ἐκλογῆς, ὅπερ ὑπέγραψαν ὁ Μ. Ἀρχιεπίσκοπος, οἱ Μητροπολῖται, οἱ Ἡγούμενοι καὶ οἱ Γεν. Ἀντιπρόσωποι.

Περὶ ὥραν 4 μ. μ. ἐγένετο ἡ τελευτὴ τοῦ μεγάλου μηνύματος. Κατῆλθον οἱ Ἀρχιερεῖς εἰς τὸν νάρθηκα τοῦ Ναοῦ, καὶ προσεκλήθη διὰ τοῦ χρέη λογοθέτου ἐκτελοῦντος τοῦ γεραιτάτου τῶν ἐν Λευκωσίᾳ διδασκάλων κ. Κ. Παπαδοπούλου, Ὀλυμπίου. Ὁ ἐψηφισμένος προσῆλθεν ἐνώπιον τῶν Ἀρχιερέων καὶ ἐδήλωσεν ὅτι ἀποδέχεται τὸ ἀξίωμα μεθ' ὃ εἰσῆλθον εἰς τὸν ναὸν ὅπου ἐγένετο μικρὰ νενομισμένη τελετὴ καὶ ὑπεγράφη ἡ ἐν τῷ Κώδικι κανονικὴ πρᾶξις τῆς ἐκλογῆς, καὶ ἐπηκολούθησεν ὁ ἑσπερινός.

Ἡ ΤΕΛΕΤΗ ΤΗΣ ΧΕΙΡΟΤΟΝΙΑΣ

Τὴν ἐπιοῦσαν Κυριακὴν προκειμένης τῆς τελέσεως τῆς χειροτονίας, ἀπὸ τοῦ ὄρθρου αὐτοῦ συνέρρεον προσκυνηταὶ ἵνα καταλάβωσι θέσιν ἐν τῷ σῴζι εὐρυχώρῳ ναῷ, ὥστε πολὺ πρὸ τῆς ἐνάρξεως τῆς λειτουργίας οὗτος εἶχε πληρωθῆ ἀσφυκτικῶς καὶ ἐξηκολούθησε τὸ ἐκκλησίασμα πυκνούμενον μᾶλλον καὶ πληροῦν τὰ κενὰ τῶν παραθύρων καὶ τὸ Ἱ. Βῆμα αὐτό, πολὺ δὲ πλῆθος ἵστατο εἰς τὸν νάρθηκα καὶ τὸν περίβολον τοῦ ναοῦ.

Οἱ Ἅγ. Συνοδικοί, προεξάρχοντος τοῦ Μ. Ἀρχιεπισκόπου, ἐτέλεσαν τὴν χειροτονίαν τοῦ ἐψηφισμένου Μητροπολίτου κατὰ τοὺς κεκανονισμένους τύπους καὶ μετὰ τὴν ἀναίμακτον θυσίαν τὴν ἐνθρόνισιν αὐτοῦ.

Ἡ Α.Μ. ὁ Ἀρχιεπίσκοπος προσηγόρευσεν εἶτα τὸν νεοχειροτόνητον Μητροπολίτην Κυρηνείας κ. Μακάριον συγχαρεὶς αὐτῷ μετὰ τῶν Ἁγ. Συνοδικῶν ἐπὶ τῇ ἐνθρονίσει του καὶ ὑπομνήσας τὰ ὑψηλὰ καὶ ἅγια καθήκοντα τοῦ Ἀρχιερέως καὶ τὴν βαρυτάτην ἀλλὰ ὑψίστην ἀποστολὴν αὐτοῦ ὡς πατρὸς καὶ ποιμένος λογικῶν ὄντων κεκλημένου ἵνα διδάσκῃ καθοδηγῇ καὶ κατευθύνῃ τὴν θεόθεν ἐμπιστευθεῖσαν αὐτῷ λογικὴν ποίμνην ἐν τῇ ὁδῷ τοῦ Κυρίου ἐν νομαῖς πάσης χριστιανικῆς ἀρετῆς καὶ εὐλογίας. Ἡ Ἁγιωτάτη Ἐκκλησία τῆς Κύπρου καθόλου καὶ ἡ θεόσωστος ἐπαρχία Κυρηνείας ἰδίᾳ δικαιοῦνται παρὰ τοῦ νέου ἀρχιερέως νὰ προσδοκῶσιν ἀγλαοὺς καὶ δαψιλεῖς τοὺς καρποὺς τῆς χριστιανικῆς καλλιεργείας αὐτοῦ χάρις εἰς τὴν ὑψηλὴν καὶ βαθεῖαν καὶ πολυμερῆ μόρφωσιν του, ὑπισχνούμενος τὴν συναντίληψιν καὶ σύμπραξιν καὶ βοήθειαν ἐν τῷ θεαρέστῳ ἔργῳ ἑαυτοῦ τε καὶ τῶν ἄλλων ἐν Χριστῷ ἀδελφῶν καὶ συλλειτουργῶν τῶν Ἁγ. Συνοδικῶν μετὰ παντὸς τοῦ Ἰ. κλήρου, καὶ ἐπὶ τῇ χρηστῇ ταύτῃ πεποιθήσει δέεται τοῦ Παντοδυνάμου καὶ Παναγάθου Θεοῦ ὅπως σκέπῃ καὶ προστατεύῃ τὴν Ἁγιωτάτην Ἐκκλησίαν Αὐτοῦ, ἐνισχύῃ δὲ καὶ κραταιώνῃ καὶ στηρίζῃ τοὺς εὐσεβῶς καὶ ἐν φόβῳ Θεοῦ διακονοῦντας αὐτῇ καὶ πατρικῶς ἐν πνεύματι καθαρῷ εὐαγγελικῷ ποιμαίνοντας τὸ χριστεπώνυμον πλήρωμα αὐτῆς.

Μετὰ τοῦτο ὁ ἀξιοτ. βουλευτὴς Λευκωσίας—Κυρηνείας κ. Θ. Θεοδότου προσφωνῶν τῷ Π. Μητροπολίτῃ Κυρηνείας κ. Μακαρίῳ συγχαίρει αὐτῷ ἐπὶ τῇ βαθείᾳ ἐκτιμήσει καὶ τῇ ὑψηλῇ ἐμπιστοσύνῃ ἃς ἐξεδήλωσαν πρὸς αὐτὸν διὰ τῆς ψήφου των οἱ ἐκ τε τοῦ κλήρου καὶ τοῦ λαοῦ Γεν. ἀντιπρόσωποι καὶ τῇ συναεγῳῇ τῆς θείας χάριτος καὶ τῇ ψήφῳ τῶν Ἁγ. Συνοδικῶν ἀνέδειξαν αὐτὸν ποιμενάρχην τῆς θεοσώστου ἐπαρχίας Κυρηνείας.

Κατὰ τὴν ἱερὰν ἀλλὰ καὶ κρίσιμον ταύτην ὥραν θεωρεῖ ἐπίκαιρον ὅπως ὑπομνήσῃ τὴν Α. Πανιερότητα ὅτι ὀφείλει νὰ γένηται οὐχὶ δεσπότης τοῦ λαοῦ, ὃν ἐκλήθη νὰ ποιμαίνῃ, ἀλλὰ πατὴρ καὶ ἐν πᾶσιν ἀντιλήπτωρ αὐτοῦ, μετὰ πατρικῆς στοργῆς μεριμνῶν ὑπὲρ τῶν πνευματικῶν τέκνων του, ἐρευνῶν καὶ μανθάνων τάς τε πνευματικάς, καὶ τὰς ὑλικὰς ἀνάγκας αὐτοῦ καὶ πᾶσαν καταβάλλων προσπάθειαν πρὸς θεραπείαν αὐτῶν, ἀνυψῶν μέχρις ἑαυτοῦ καὶ τὸ ἔσχατον καὶ ταπεινότατον τῶν πνευματικῶν του τέκνων, ὡς ὁ ποιμὴν ὁ καλός.

Ἡ δεδοκιμασμένη καὶ ἐπιβραβευθεῖσα φιλοπατρία τοῦ Π. Μητροπολίτου Κυρηνείας ἐμπνέει εἰς πάντας τοὺς γνωρίσαντας αὐτὸν τὴν πεποίθησιν ὅτι μετὰ τὴν θρησκευτικὴν ἀποστολήν του, ἡ ἐθνικὴ τοιαύτη θὰ διακατέχῃ τὴν καρδίαν καὶ τὴν διάνοιαν αὐτοῦ, καὶ μηδέποτε θὰ παύσῃ διαλογιζόμενος ὅτι ὁ δικέφαλος ἀετὸς φυγαδευθείς ποτε ἀπὸ τῶν ἐπάλξεων τῆς περιδόξου Πόλεως καὶ τῆς ἱερᾶς Ἀνακτορατορίας, προσέφυγεν ἐν τῇ Ἐκκλησίᾳ, καὶ τῆς Ἐκκλησίας ταύτης οἱ εὐσεβεῖς καὶ ἀληθῶς φιλοπάτριδες ποιμενάρχαι κέκληνται ὅπως μετὰ παντὸς τοῦ κλήρου καὶ τοῦ Ἑλληνικοῦ λαοῦ διὰ παντὸς ἀγῶνος καὶ κατὰ παντὸς κινδύνου ἐπαναγάγωσιν ἐκεῖ ὅπου καὶ ἄλλοτε δεινὰν κρώζων εὐτυς πρὸς Ἀνατολὴν καὶ Δύσιν ἐξήγγελλε τὴν ἀκατανίκητον δύναμιν καὶ ἰσχὺν τοῦ Χριστιανικοῦ Ἑλληνισμοῦ».

Μετὰ τὸν κ. Θ. Θεοδότου ὁ κ. Ν. Παοχάλης, βουλευτὴς Λευκωσίας Κυρηνείας προσεφώνησε τὴν Α. Πανιερότητα ἐξ ὀνόματος πάντων τῶν Ἑλλήνων βουλευτῶν ὡς ἀντιπροσώπων τοῦ Ἑλληνικοῦ Ὀρθοδόξου λαοῦ τῆς Κύπρου, συγχαρεὶς αὐτῷ ἐπὶ τῇ ἀναρρήσει του εἰς τὸν σεπτὸν Μητροπολιτικὸν Θρόνον Κυρήνειας συγχαίρει δὲ σύναμα καὶ τῷ Ἑλληνικῷ Ὀρθοδόξῳ λαῷ τῆς Θεοσώστου Ἐπαρχίας Κυρηνείας εἰς ὃν τοιοῦτος ἔλαχεν θεῖα συγκαταβάσει ἀρχιερεὺς, συνενῶν ἐν ἑαυτῷ μετὰ τῆς εὐσεβείας καὶ τῆς ὑψηλῆς καὶ βαθείας μορφώσεως καὶ φιλοπατρίαν θερμουργόν. Ἐπίκαιρον δὲ τὴν σημαντικωτάτην ταύτην στιγμὴν θεωρεῖ ὅπως ὑπομνήσῃ αὐτὸν ὅτι καθ' ἣν στιγμὴν ἀνέρχεται τὰς βαθμίδας τοῦ ἀρχιερατικοῦ θρόνου καὶ ἀναλαμβάνει διὰ χειρὸς τοῦ Μακαριωτάτου Ἀρχιεπισκόπου τὴν ποιμαντορικὴν ῥάβδον, τὸν πεπολιτισμένον κόσμον δεινότατος συνταράσσει καὶ αἱματοκυλίει πόλεμος, προσπάντων δὲ ὅτι ἡ ἔνδοξος χῶρα πρὸς ἣν πάντες οἱ Κύπριοι Ἕλληνες ὁλοψύχως ἀτενίζομεν καὶ ὄνειροπολοῦμεν μετὰ βαθυτάτης ἀφοσιώσεως καὶ στοργῆς χειμάζεται καὶ δοκιμάζεται δεινῶς, ὁ ἔνδοξος δὲ Θρόνος αὐτῆς, τὸ ἱερὸν τοῦτο παλλάδιον τῆς φυλῆς μας συγκλονεῖται, ταπεινοῦται, ταλαιπωρεῖται καὶ κινδυνεύει, καὶ ὑπὲρ τῆς ἀσυλεύτου ἑδραιώσεως καὶ τῆς ἀκλονήτου κραταιώσεως αὐτοῦ ἃς δέεται πρὸς τὸν Παντοδύναμον Θεὸν τὸν προστατεύσαντα καὶ σώσαντα πάντοτε τὸν περιούσιον λαόν του καὶ τὸν Θρόνον τῶν ἐνδόξων βασιλέων αὐτοῦ ἀπὸ μυρίων καὶ δεινῶν κινδύνων».

Ὁ Π. Μητροπολίτης Κυρηνείας βαθέως συγκεκινημένος μὲ φωνὴν ὑποτρέμουσαν ἀπαντᾷ εἰς τοὺς τόσον θερμῶς καὶ εὐφραδῶς καὶ μετ' ἐξάρσεως προσαγορεύσαντας αὐτόν.

«Ἐν πρώτοις, λέγει, ὀφείλει νὰ ἐκφράσῃ τὴν εὐγνωμοσύνην αὐτοῦ πρὸς τὸν Παντοδύναμον Θεὸν ἀξιώσαντα αὐτὸν τῆς ταπεινῆς διακονίας ἐν τῇ Ἁγιωτάτῃ Ἐκκλησίᾳ, εἶτα δὲ πρὸς τὸν πατρὸς θέσιν ἐν τῷ κόσμῳ τούτῳ ἀναλαβόντα καὶ προστατεύσαντα ἐκ παιδικῆς ἡλικίας καὶ ἐκπαιδεύσαντα αὐτόν, παρασκευάσαντα δὲ πρὸς τὴν Ἱ. διακονίαν ἧς σήμερον θεῖᾳ συγκαταβάσει ἀνέρχεται τὰς ὑψηλοτέρας βαθμίδας, πρὸς τὸν ἀείμνηστον Ἀρχιεπίσκοπον Κύριλλον Β' καὶ θ

στήριον πρός τε τοὺς Ἁγ. Συνοδικοὺς καὶ ἅπαντας τοὺς Γεν. Ἀντιπροσώπους, καθ' ὃ ἐγένοντό πολλαὶ καὶ ἐπίκαιροι προπόσεις.

ΚΟΙΝΗ ΕΡΓΑΣΙΑ

Συμπληρωθείσης θείᾳ συγκαταβάσει τῆς Ἱεραρχίας τῆς Κυπριακῆς Ἐκκλησίας, τὸ ἑλληνικὸν δρθόδοξον πλήρωμα προσδοκᾷ πλήρη ἀποκατάστασιν ἀδελφικῆς παρ' αὐτοῖς ἀγάπης καὶ ὁμονοίας μετὰ πάντων τῶν λοιπῶν βαθμούχων κληρικῶν πρὸς ἔνζηλον καὶ ἐνάμιλλον ἐργασίαν ὑπὲρ ἀνυθρᾶς καὶ ἀδιαπτώτου προαγωγῆς τῶν τῆς Ἐκκλησίας καὶ τῆς πατρίδος, συμφώνως πρὸς τοὺς λόγους καὶ ὑψηλὰς ἐπαγγελίας κατὰ τὴν ἄνωθι ἐκκεθεῖσαν τελετήν.

ΒΙΟΓΡΑΦΙΚΑΙ ΣΗΜΕΙΩΣΕΙΣ

Ὁ Π. Μητροπολίτης Κυρηνείας κ. Μακάριος ἐγεννήθη ἐν Προδρόμῳ τῇ Μαραθάσσῃ τῷ 1870. Παῖς ἔτι ὢν ἠγήθη εἰς Λευκωσίαν χάριν σπουδῶν καὶ κατετάχθη εἰς τὴν τότε Ἑλληνικὴν Σχολὴν διατελῶν ὑπὸ τὴν κηδεμονίαν τοῦ πρὸς μητρὸς θείου του διακόνου τότε καὶ Ἑλληνοδιδασκάλου, καὶ ὕστερον Μητροπολίτου Κυρηνείας, Κιτίου καὶ τελευταίου Ἀρχιεπισκόπου Κύπρου Κυρίλλου Β'.

Τῷ 1895 ἐχειροτονήθη διάκονος παρὰ τῇ Μητροπόλει Κιτίου ὑπὸ τοῦ θείου του καὶ τῷ αὐτῷ ἔτει ἀπεστάλη εἰς Κωνσταντινούπολιν ὅπου ἐσπούδασεν ἐν τῇ ἐπὶ τῆς νησίδος Χάλκης Θεολογ. Σχολῇ καὶ ἐν τῇ Μεγάλῃ Σχολῇ τοῦ Γένους ἀριστεύσας εἰς ἀμφοτέρας.

Τῷ 1900 μετέβη εἰς Ἀθήνας καὶ ἐνεγράφη εἰς τὴν Θεολογ. Σχολὴν τοῦ Ἐθνικοῦ Πανεπιστημίου καὶ ἐν αὐτῇ ἠρίστευσεν εἰς τὰς ἐπὶ διπλώματι ἐξετάσεις του. Τῷ 1905 πρὸς εὐρυτέρας ἔτι σπουδὰς μετέβη εἰς Γενεύην τῆς Ἐλβετίας καὶ ἐπὶ διετίαν ἐφοίτησεν εἰς τὸ Πανεπιστήμιον τῆς Ὀξφόρδης.

Ἐπανελθὼν εἰς Κύπρον τῷ 1908 ἀνέλαβε καθήκοντα ἱεροκήρυκος τῆς Μητροπόλεως Κιτίου καὶ καθηγητοῦ τῶν θρησκευτικῶν εἰς τὰ Ἐκπαιδευτήρια τῆς γείτονος πόλεως ἀκολουθήσας ὕστερον τὸν θεῖόν του ἀναδειχθέντα Ἀρχιεπίσκοπον Κύπρου ἐν Λευκωσίᾳ μέχρι τοῦ 1911, ὅτε ἀπῆλθεν εἰς Ἀλεξάνδρειαν παρὰ τῷ Μ. Πατριάρχῃ Ἀλεξανδρείας κ. Φωτίῳ, προχειρισθεὶς ἐκεῖ εἰς Ἀρχιμανδρίτην.

Ὅτε ἐξερράγη ὁ πρῶτος Βαλκανικὸς Συμμαχικὸς πόλεμος, ὁ ἐνθουσιώδης οὗτος κληρικὸς ἐν τοῖς πρώτοις ἐτάχθη ἐθελουσίως εἰς τὴν ὑπηρεσίαν τῆς Πατρίδος καὶ ὡς ἱεροκῆρυξ καὶ πολεμιστὴς ἐν τῷ πεδίῳ τῶν μαχῶν εἰς κρισίμους ὥρας προσήνεγκεν διακεκριμένας ὑπηρεσίας ἐπισήμως διαπιστωθείσας ὑπὸ τοῦ στρατιωτικοῦ ἀρχηγοῦ τοῦ καὶ ἐβραβεύθη ἐπὶ ταύταις.

Κατὰ τὰς προσφάτους ἀρχιεπισκοπικὰς ἐκλογὰς ὁ Κυπρ. λαὸς ἐκτιμῶν τάς τε ἐκκλησιαστικὰς καὶ τὰς πατριωτικὰς ἀρετὰς τοῦ διακεκριμένου τούτου κληρικοῦ ἐθεώρησεν αὐτὸν ἄξιον διὰ τὸν Ἀρχιεπισκοπικὸν θρόνον καὶ παρὰ τῷ Κοινῷ μὲν εἶχε τὴν ἀπόλυτον πλειονοψηφίαν σχετικὴν δὲ τοιαύτην ἔσχε κατὰ τὰς τελικὰς ἐκλογὰς δι' οὓς λόγους ἐξέθεμεν ἀλλοτε.

Ἕνεκεν ὅμως ἐπιχειρηθέντος συνασπισμοῦ κατ' αὐτοῦ ἄλλων ἀνθυποψηφίων, οἱ ὑπὲρ αὐτοῦ Γεν. Ἀντιπρόσωποι ἤνωσαν τοὺς ψήφους των πρὸς τὰς τοῦ τότε Μ. Προέδρου Κυρηνείας καὶ ἀνεδείχθη ὁ νῦν Ἀρχιεπίσκοπος

ΣΥΓΧΑΡΗΤΗΡΙΑ

Ἡ πρὸς τὴν Α. Πανιερότητα τὸν Μητροπολίτην Κυρηνείας κ. Μακάριον παγκύπριος ἐκτίμησις ἐκδηλοῦται καὶ δι' ὑπερτριακοσίων συγχαρητηρίων τηλεγραφημάτων σταλέντων πανταχόθεν τῆς Νήσου παρ' ἐγκρίτων καὶ σημαινόντων προσώπων καὶ σωματείων.

Πατριαρχικὰ συγχαρητήρια.

Ἡ Α. Θ. Μ. ὁ Πατριάρχης Ἀλεξανδρείας κ. Φώτιος ἀπέστειλε τὸ ἑπόμενον τηλεγράφημα:

Μητροπ. Κυρηνείας Μακάριον,

Εὐχαριστοῦντες ἐξ ὅλης τῆς ψυχῆς τὸν ποιμένα τῶν προβάτων Κύριον ἡμῶν Ἰησοῦν Χριστὸν ἐπὶ τῇ χειροτονίᾳ ὑμῶν, συγχαιρομεν τῇ Ἐκκλησίᾳ τῆς Κύπρου καὶ ὑμετέρᾳ Πανιερότητι, καὶ εὐχόμεθα εὐδοκίμησιν ἐν τῷ εὐαγγελικῷ ἔργῳ.

Πατριάρχης Φώτιος.

ΧΩΡΕΠΙΣΚΟΠΟΣ ΣΑΛΑΜΙΝΟΣ

Ὁ Ἱερολογ. διάκονος καὶ τέως Τοποτηρητὴς τοῦ θρόνου Κυρηνείας κ. Νικόδημος Μυλωνᾶς διωρίσθη ὑπὸ τῆς Ἱ. Συνόδου Χωρεπίσκοπος Σαλαμῖνος ἔδραν ἔχων τὴν ἀρχιεπισκοπικὴν Μονὴν Ἁγ. Λουκᾶ παρὰ τὰ Βαρώσια, θὰ χειροτονηθῇ δὲ Ἐπίσκοπος τῷ προσεχεῖ Σαββάτῳ ἐν τῷ Ἱ. Ναῷ Φανερωμένης.

Η ΠΟΛΙΤΙΚΗ ΣΥΝΕΛΕΥΣΙΣ

Μέχρι τῆς ὥρας καθ' ἣν τίθεται τὸ φύλλον ἐπὶ τοῦ πιεστηρίου δὲν ἔχουσιν ἀνέλθει εἰς Λευκωσίαν ὅλοι οἱ προσκληθέντες νὰ μετάσχωσι τῆς ἐν τῇ Ἀρχιεπισκοπῇ προαγγελθείσης πολιτικῆς συνελεύσεως ἐκ τῶν κ. κ. βουλευτῶν καὶ πρώην τοιούτων καὶ Δημάρχων, καὶ πιθανώτατα δὲν θὰ συγκροτηθῇ τοιαύτη σήμερον περὶ ὥραν 3 μ.μ. ὡς εἶχεν ὁρισθῆ.

ΑΡΧΑΙΡΕΣΙΑΙ
ΤΩΝ ΔΗΜΟΤΙΚΩΝ ΣΥΜΒΟΥΛΙΩΝ

Χθὲς τὸ Δημοτ. Συμβούλιον Λευκωσίας συνεδριάσαν ἐν τῷ Δημαρχειακῷ καταστήματι ὑπὸ τὴν προεδρείαν τοῦ κ. Διοικητοῦ ἐξελέξατο παμψηφεὶ Πρόεδρον μὲν τὸν καὶ πρώην τοιοῦτον κ. Ἀχ. Λιασίδην, ἀντιπρόεδρον δὲ τὸν κ. Ἀριστόδ. Φοινιέα ἰατρόν.

Εὐχάριστον γεγονὸς εἶνε ἡ ἐκδηλωθεῖσα κατὰ τὰς ἀρχαιρεσίας ταύτας πλήρης ὁμοφωνία μεταξὺ τῶν Ἑλλήνων καὶ τῶν Μωαμεθανῶν συμβούλων, εὐχόμεθα δὲ ὅπως αὕτη συνεχισθῇ ἐπ' ἀγαθῷ τῆς πόλεώς μας καὶ ἀποτελέσῃ ἀπαρχὴν εὐρυτέρας συνεννοήσεως.

Χθὲς συνεδρίασαν τὰ διάφορα Δημοτ. Συμβούλια καὶ εἰς τοὺς ἄλλους Δήμους τῆς Νήσου ὑπὸ τὴν προεδρείαν τῶν οἰκείων Διοικητῶν ἢ ἀντιπροσώπων αὐτῶν πρὸς ἐκλογὴν τῶν προέδρων ἢ ἀντιπροέδρων αὐτῶν.

Εἰς Ἀμμόχωστον παρὰ τὸν συνομολογηθέντα μεταξὺ τῶν ἀνθυποψηφίων συμβιβασμόν, ἀντὶ τοῦ πλειοψηφήσαντος κ. Χρ. Εὐ. Λοΐζου δικηγόρου, ἐξελέγη ὡς πρόεδρος ὁ πρώην τοιοῦτος καὶ βουλευτὴς κ. Γ. Σ. Ἐμφιετζῆς.

Ἐν Κυρηνείᾳ ἀντὶ τοῦ πλειονοψηφήσαντος κ. Χρ. Φιεροῦ, ἐξελέγη πρόεδρος ὁ ἐκ τῶν συνυποψηφίων του ὁ κ. Χαρίλ. Δ. Δημητριάδης, δικηγόρος.

Ἐν Λάρνακι ἐξελέγησαν οἱ κ.κ. Φ. Ζαννέτος πρόεδρος καὶ Μ. Γ. Νικολαΐδης ἀντιπρόεδρος, ἐν Λεμεσῷ ὁ κ. Σπ. Ἀραούζος, ἐν Πάφῳ ὁ κ. Νεόφ. Νικολαΐδης.

Ο Π. ΜΗΤΡΟΠΟΛΙΤΗΣ ΚΥΡΗΝΕΙΑΣ
ΕΙΣ ΜΟΡΦΟΥ

Τὴν προσεχῆ Κυριακὴν τῶν Βαΐων, ὁ νεοχειροτόνητος Μητροπολίτης Κυρηνείας κ. **Μακάριος,** *ἐπὶ τῇ τελουμένῃ ἐκεῖ πανηγύρει καὶ τῇ παρακλήσει τῶν εὐσεβῶν κατοίκων Μόρφου θὰ ἱερουργήσῃ ἐν τῷ ἀρχαίῳ καὶ εὐπρεπεῖ Ναῷ τοῦ Ἁγ. Μάμαντος, ἐγκαινίζων αἰσίως τὴν ποιμαντορίαν του ἐν τῇ Μητροπολιτικῇ ταύτῃ περιφερείᾳ.*

ΔΙΑ ΤΟ ΓΕΩΡΓΙΚΟΝ ΤΜΗΜΑ

Ἐγένετο ἤδη γνωστὴ εἰς τὸ Γεωργ. Τμῆμα ἡ ἀδημονία τῶν δενδροκόμων ὁπωροφόρων ἐν Μαραθάσσᾳ διὰ τὴν ἐπελθοῦσαν ἄνοιξιν καὶ τὸν ἐπικείμενον κίνδυνον κατὰ τῶν ὁπωροφόρων δένδρων αὐτῶν ὑπὸ τῶν ψευστῶν ἐντόμων.

Ζητοῦσιν ἐπιμόνως νὰ παραχωρηθῇ εἰς αὐτοὺς ἀρσενικοῦχος χαλκὸς πρὸς ψεκασμὸν τῶν δένδρων τούτων ἐγκαίρως, καὶ προβάλλονται προφάσεις μὴ δικαιολογούμεναι.

Τὸ Τμῆμα ὀφείλει νὰ παράσχῃ πᾶσαν εὐκολίαν καὶ ἐν καιρῷ διότι αἱ κοινότητες ἐκεῖναι κυρίαν πρόσοδον ἔχουσι τὰς ὀπώρας.

ΜΙΚΡΑ ΧΡΟΝΙΚΑ

Ο ΚΑΙΡΟΣ ἀπὸ τοῦ π. Σαββάτου ἐγένετο σταθερῶς ψυχρὸς καὶ ἀνεμώδης, ὁ δὲ οὐρανὸς ἐπιμόνως καλύπτεται ὑπὸ νεφῶν, προαγγελλόντων εὐεργετικωτάτας βροχάς, ἐναγωνίως ἀναμενομενομένας ὑπὸ τῶν γεωργῶν μας.

—ΚΑΤΑ τὰς δημοτ. ἐκλογὰς Κυρηνείας παρελίπομεν νὰ σημειώσωμεν ὅτι δημοτ. σύμβουλος ἐξελέγη καὶ ὁ κ. Σάββας Χαραλάμπους ἐκ τοῦ περὶ αὐτὸν συνδυασμοῦ.

ΤΗ π. ΠΑΡΑΣΚΕΥΗ ἀπεβίωσεν ἀνάρετος καὶ χριστιανικωτάτη δέσποινα ἡ

Ἑλένη Σ. Παναγίδου

ὑπὸ ἀποπληξίας, γενομένη στοργικωτάτη σύζυγος καὶ μήτηρ τεκοῦσα καὶ ἐκθρέψασα ἐν φόβῳ Κυρίου πλειάδα ὅλην, χρηστῶν πάντων πολιτῶν.

Ἡ κηδεία της ἐγένετο σεμνοπρεπεστάτη ἐν τῷ Ἱ. Ναῷ Ἁγ. Κασσιανοῦ, χοροστατοῦντος τοῦ Μ. Ἀρχιεπισκόπου, στεφάνους δὲ παρὰ συγγενῶν καὶ φίλων τιμώντων τὴν μετάστασιν κατέθηκε μετὰ καταλλήλων προσφωνήσεων ὁ καθηγητὴς τῶν θρησκευτικῶν κ. Ἰ. Παπαπορφυρίου.

Τῇ μεταστάσῃ εὐχόμεθα κοῦφην τὴν γῆν, καὶ τῷ συζύγῳ καὶ τοῖς τέκνοις αὐτῆς τὴν ἄνωθεν παρηγορίαν.

ΕΝ ΚΑΡΑΒΑ ὡρίσθησαν διὰ σήμερον καὶ ἐν Λαπήθῳ δι' αὔριον αἱ διὰ ψηφοφορίας ἀναβληθεῖσαι δημοτ. ἐκλογαὶ ἕνεκα παρατυπίας τῶν ὑποβληθεισῶν προτάσεων, καὶ μεταξὺ τῶν ἐν τῷ προηγηθέντι φύλλῳ ὀνομασθέντων ἀντιθέτων συνδυασμῶν.

ΤΟ ΣΥΜΒΑΤΙΚΟΝ τῆς ἑβδομάδος ταύτης δὲν ἔφερεν Εὐρωπαϊκὸν ταχυδρομεῖον.

ΑΝΑΓΝΩΣΤΗΡΙΟΝ
"ΑΓΑΠΗ ΤΟΥ ΛΑΟΥ,,
ΔΙΑ ΤΗΝ ΠΑΝΗΓΥΡ. ΠΑΡΑΣΤΑΣΙΝ

Γίνεται γνωστὸν πρὸς τὸ Σ. Κοινὸν ὅτι τὰ θεωρεῖα ἐν τῷ Θεάτρῳ διετέθησαν διὰ κληρώσεως μεταξὺ τῶν ζητησάντων τοιαῦτα καὶ πολλῶν ἄλλων ἀξιοτ. οἰκογενειῶν ὥστε νὰ μὴ χωρῇ ὁπόνοια οἱασδήποτε προτιμήσεως ἢ μεροληψίας ἐσκεμμένης, ὡρίσθη δὲ τίμημα σελλίνια δώδεκα μέχρι πέντε προσώπων.

Αἱ ἕδραι καὶ τὰ καθίσματα τοῦ ἐξώστου καὶ τῆς πλατείας εἶνε ἠριθμημέναι, ὅσα εἰσιτήρια πέρα τούτων ἤθελον διατεθῇ θὰ εἶνε ἄνευ ἀριθμοῦ καὶ θὰ καταβάλλεται προσπάθεια πρὸς ἐξοικονόμησιν τόπου.

Αἱ τιμαὶ ὡρίσθησαν ὡς ἑξῆς:

Πλατεῖα.

Ἕδραι	σελ.	2
Καθίσματα		
» α' θέσεως	»	1 1)2
» β' »	»	1

Ἐξώστης.

Καθίσματα		
» α' θέσεως	»	2
» β' »	»	1 1)2

Ὑπερῷον.

»	»	1)2

ΠΩΛΗΣΙΣ ΕΙΣΙΤΗΡΙΩΝ

Εἰσιτήρια πωλοῦνται παρὰ τοῖς ἐκ τῶν μελῶν τῆς Διαχειριστικῆς Ἐπιτροπείας κ. κ. Μιχ. Σκουφαρίδη καὶ Ἰ. Χ. Νικολαΐδη, Ἐμπόροις.

ΣΗΜΕΙΩΣΙΣ

Ἡ παράστασις θὰ γείνῃ τὴν ἑσπέραν τῆς Παρασκευῆς, ἐνῷ ἐκ παραδρομῆς ἐσημειώθη εἰς τὰ εἰσιτήρια τὸ Σάββατον.

ΤΟ ΕΞΟΧΙΚΟΝ ΚΕΝΤΡΟΝ
"ΑΝΕΜΟΜΥΛΟΣ,,

ὑπὸ τὴν διεύθυνσιν τοῦ κ. Ἰωσὴφ Σλέσιγγερ ἤρχισε τὰς ἐργασίας του διὰ τὴν ἐαρινὴν καὶ θερινὴν περίοδον καὶ ἡ εὐρεῖα πελατεία του εὑρίσκε πρόθυμον ὑπηρεσίαν, καθαριότητα καὶ ἐκλεκτὰ γλυκύσματα καὶ ἀναψυκτικά.

Ἀργότερον θὰ λειτουργῇ καὶ ὕπαιθρον ἐστιατόριον.

ΕΝΟΙΚΙΑΖΕΤΑΙ ἡ κατὰ τὴν συνοικίαν Ἁγ. Σάββα διόροφος καὶ τελευταίως ἐπιδιορθωθεῖσα οἰκία τοῦ κ. **Στυλιανοῦ Νικολαΐδου** κειμένη πλησίον τοῦ ὀφθαλμιάτρου κ. Κώστα Χατζηπαύλου.

Πληροφορίαι παρὰ τῷ ἰδίῳ κ. Στυλιανῷ Νικολαΐδῃ.

ΕΜΠΟΡΙΚΟΝ ΔΕΛΤΙΟΝ

ΑΓΟΡΑ ΛΕΥΚΩΣΙΑΣ

Σῖτος	τὸ κοιλὸν	γρ.	100—110
Σῖτος Αἰγυπτιακὸς	»	»	85— 91
Κριθὴ	»	»	46— 50
Βρόμη	»	»	— 18
Ὄροβος	»	»	50
Ἄνισον	ἡ ὀκᾶ	»	10— 11
Λινόσπορος	»	»	5—5½
Κουκκία ξηρὰ	»	»	3 1)2 -
Σταφίδες μαῦραι	»	»	5—5½
» βραστὰ	»	»	4¼
Γεώμηλα γαλλικὰ	»	»	2
Κρόμμυα	»	»	1
Ἔλαια ἐντόπια	ἡ λίτρα	»	40
Βάμβαξ	»	»	30— 32
Οἶνοι	τὸ γομάρι	»	300—360
Κουμανδαρία	»	»	450—500
Ρακὴ σούμα 20 β.	ἡ ὀκᾶ	»	6

ΤΑ ΕΝ ΕΛΛΑΔΙ

Λονδῖνον, 14)27.—Ὁ στρατηγὸς Σαρράϊ ἐν προκηρύξει του λέγει ὅτι, πάντες οἱ ἀποτελοῦντες μέρος Ἑλληνικῶν συμμοριῶν εἴτινες θὰ συλλαμβάνωνται θὰ τουφεκίζωνται. Ἡ διαταγὴ αὕτη θὰ ἐκτελῆται ἐφ' ὅσον αἱ συμμορίαι αὗται θὰ ἀπειλοῦν τὸν στρατὸν Σαρράϊ.

14)27.—Ἐπιστέλλουν ἐξ Ἀθηνῶν ὅτι οἱ Ἰταλοὶ προελαύνουν πρὸς τὰ Ἰωάννινα πρὸς τὸν σκοπὸν νὰ ἐδραιώσουν τὴν ἐπικοινωνίαν μεταξὺ τῶν Ἰταλικῶν καὶ Γαλλικῶν στρατευμάτων.

Ἀθῆναι 28 Μαρτίου.—Ἡ ἀπεργία τῶν ἠλεκτροεργατῶν ἐξακολουθεῖ. Ἡ Κυβέρνησις κατώρθωσε νὰ ἐπιτύχῃ τὴν λειτουργίαν τῶν ἠλεκτρικῶν ἐργοστασίων δι' ἐργατῶν ἠλεκτρολόγων τοῦ ναυτικοῦ.

—Ἡ ἀπεργία τῶν ἠλεκτροεργατῶν ἔληξεν.

Ἐπιτροπὴ ἀπεργῶν, παρουσιασθεῖσα πρὸ τοῦ Βασιλέως, ἠρνήθη ὅτι ἡ ἀπεργία εἶχε πολιτικὸν σκοπόν.

Ὁ Βασιλεὺς ὑπεσχέθη νὰ ὑποστηρίξῃ τὰς ἀξιώσεις τῶν ἀπεργῶν, οἵτινες ἐπανέλαβον τὰς ἐργασίας αὐτῶν μὲ τὴν δ. βεβαίωσιν τῆς Κυβερνήσεως ὅτι αἱ ἀξιώσεις των θὰ λάβωσι γίνει ἀποδεκταὶ ἐντὸς ἑνὸς μηνός.

Παρίσιοι, 15)28. Εἰς τὴν Βουλὴν τῶν Κοινοτήτων, ἀπαντῶν εἰς ἐρώτησιν περὶ τῆς ἐλλείψεως τῶν τροφίμων ἐν Ἑλλάδι ὁ ὑφυπουργὸς τῶν Ἐξωτερικῶν ἐδήλωσεν ὅτι ἐλήφθησαν ἤδη μέτρα διὰ τὸν μερικὸν ἐπισιτισμὸν τῆς Ἑλλάδος καὶ ὅτι ὁ ἀποκλεισμὸς δὲν θ' ἀρθῇ πρὶν τὰ ὑπὸ τῶν συμμάχων διατυπωθέντα αἰτήματα κατὰ Δεκέμβριον καὶ Ἰανουάριον δὲν ἐκπληρωθοῦν κατὰ τρόπον ἱκανοποιητικόν.

Τηλεγραφοῦν ἐξ Ἀθηνῶν ὅτι ἡ Κυβέρνησις θ' ἀντικαταστήσῃ πολλοὺς ἀξιωματικοὺς τῆς χωροφυλακῆς εἰς τὰ πέριξ τῆς οὐδετέρας ζώνης πρὸς ἀποφυγὴν ἐπεισοδίων.

(Ε. Π) Ἀθῆναι, 16)29 Μαρτίου.—Ἐπανελήφθη σήμερον ἡ ἔκδοσις δύο Βενιζελικῶν ἐφημερίδων, ἐξ ἐκείνων ὧν τὰ γραφεῖα καὶ τυπογραφεῖα εἶχον καταστραφῆ κατὰ τὴν 1ην καὶ 2αν Δεκεμβρίου. Αἱ ἐπανεκδοθεῖσαι ἐφημερίδες εἶνε ἡ «Ἑστία» καὶ τὸ «Ἔθνος».

Τὸ κοινὸν μετὰ μεγάλης εὐχαριστήσεως ὑπεδέχθη τὴν ἐκ νέου ἐμφάνισίν των.

Αὔριον ἄρχεται ἡ διὰ τοῦ συστήματος τῶν δελτίων διανομὴ τῶν τροφίμων.

Ἀθῆναι, 17)30 Μαρτίου.—Ἡ ἐπανέκδοσις τῶν δύο βενιζελικῶν ἐφημερίδων «Ἑστίας» καὶ «Ἔθνους» προὐκάλεσε δριμέα σχόλια ἀπὸ τὴν πλειονότητα τοῦ Ἀθηναϊκοῦ τύπου.

ΟΙ ΔΙΕΥΘΥΝΟΝΤΕΣ
ΤΗΝ ΡΩΣΣΙΚΗΝ ΕΠΑΝΑΣΤΑΣΙΝ
ΣΥΝΟΠΤΙΚΗ ΣΚΙΑΓΡΑΦΙΑ ΤΩΝ

Εἰς τὰ τελευταῖα εὐρωπαϊκὰ φύλλα εὑρίσκομεν συνοπτικὴν σκιαγραφίαν ἑνὸς ἑκάστου ἐκ τῶν μελῶν τῆς προσωρινῆς κυβερνήσεως τῆς Ρωσίας.

—**Ὁ πρίγκηψ Ἀβῶφ**

ὁ νέος πρωθυπουργὸς ἦτο τελευταίως πρόεδρος τῆς ἑνώσεως τῶν Ζεμστβος φιλελεύθερος καὶ μὴ ἀνήκων εἰς καμμίαν ὁμάδα, ὁ πρίγκηψ Ἀβῶφ, ὅστις κατάγεται ἀπὸ οἰκογένειαν ἀρχαιοτέραν τῶν Ρωμανώφ, εἶνε μία τῶν γνωστοτέρων πολιτικῶν προσωπικοτήτων τῆς Ρωσίας.

Ἀνέπτυξεν ἀπὸ τῆς ἐνάρξεως τοῦ πολέμου ἀδόκνον ἐνεργητικότητα διὰ τὴν ὀργάνωσιν τῆς ὑπηρεσίας τῶν μετόπισθεν ἐν τῇ ἑνώσει τῆς Ζέμστβος κατιδεῖξας ἀξιοσημείωτα διοικητικὰ προσόντα.

Ὁ πρίγκηψ ἐξελέγη δὶς βουλευτὴς Μόσχας, ἀλλ' ἡ κυβέρνησις ἠρνήθη καὶ κατὰ τὰς δύο φορὰς νὰ κυρώσῃ τὴν ἐκλογήν του. Αὐτὸς ἔμελλε νὰ προεδρεύσῃ τοῦ τελευταίου συνεδρίου τῶν Σέμστβος, ὅτινος τὴν σύγκλησιν εἶχεν ἀπαγορεύσει ὁ Πρωτεπιστάτης.

Ἁπλοῦς, μεγάλης διανοητικῆς ἀναπτύξεως, ὁ πρίγκηψ Ἀβῶφ ἐκπροσωπεῖ ὑπερόχως τὴν φιλελεύθεραν ἐκείνην ρωσικὴν εὐγένειαν, ἥτις ἠρίθμησεν μεταξὺ τῶν μελῶν της τοὺς Τρουμπέσκοϊ καὶ τοὺς Ἰγνάτιεφ.

—**Ὁ Παῦλος Νικολαΐδης Μιλιούκωφ**

ὑπουργὸς τῶν ἐξωτερικῶν, εἶνε βουλευτὴς Πετρουπόλεως καὶ ἀρχηγὸς κόμματος ἐν τῇ Δούμᾳ. Γεννηθεὶς τῷ 1859, ὁ κ. Μιλιούκωφ ἀφοῦ ἐπεράτωσε τὰς σπουδάς του ἐν Μόσχᾳ, διωρίσθη καθηγητὴς τοῦ διεθνοῦς δικαίου ἐν τῷ Πανεπιστημίῳ τῆς Πετρουπόλεως. Ρήτωρ ἐπιφανής, ὁ νέος ὑπουργὸς εἶνε ὁ ἐκφωνήσας τοὺς πολυκρότους λόγους οἵτινες ἐπροκάλεσαν τὴν πτῶσιν τοῦ Συβῆρμερ καὶ συνεπήγοντο τὴν νέαν περίοδον εἰς ἣν εἰσῆλθεν ἡ Ρωσσία.

Ἐγκρατέστατος τῶν ἐξωτερικῶν ζητημάτων, ὁ κ. Μιλιούκωφ ἐξήσκησε μεγίστην ἐπιρροὴν ἐπὶ τῶν πολιτικῶν τοῦ κ. Σαζονώφ διὰ λίαν ἀξιοσημειώτων ἄρθρων δημοσιευθέντων εἰς τὸ «Βῆμα» ἧς εἶνε διευθυντής. Ὁ Μιλιούκωφ ἦτο ὁ μᾶλλον ἐνδεδειγμένος διὰ τὴν διεύθυνσιν τοῦ ὑπουργείου τῶν Ἐξωτερικῶν.

Ὁ Ἀλέξανδρος Ἰβάνοβιτς Κουτσκώφ

ὑπουργὸς τῆς Ἐθνικῆς Ἀμύνης, ἀποτελεῖ μετὰ τῶν δύο προηγουμένων καὶ τοῦ κ. Σιγκάφερ, μίαν ἐκ τῶν μεγαλειτέρων φυσιογνωμιῶν τῆς Ρωσίας.

Γεννηθεὶς ἐν Μόσχᾳ τῷ 1965, ὁ κ. Κουτσκώφ προσείλκυσε τὴν κοινὴν προσοχὴν τῷ 1905 διὰ τῆς ὀργανώσεως τοῦ κόμματος τῶν Ὀκτωβριανῶν, ὀνομασθέντος οὕτω διότι ἐσκόπει τὴν ἐφαρμογὴν τῶν φιλελευθέρων ἀρχῶν, τῶν προκηρυχθεισῶν διὰ τοῦ συνταγματικοῦ χάρτου τῆς 17ης Ὀκτωβρίου.

Βουλευτὴς εἰς τρεῖς πρώτας περιόδους τῆς Δούμας, ὁ κ. Γκουτσκώφ ἐξελέγη πρόεδρος αὐτῆς τῇ 8 Μαρτίου τοῦ 1910. Εἶνε ἤδη μέλος τοῦ συμβουλίου τοῦ Κράτους καὶ ἀπὸ τῆς ἐνάρξεως τοῦ πολέμου πρόεδρος τῆς ἐπιτροπῆς τῶν βομβηχανιῶν.

Ὁ κ. Γκουτσκώφ ὑπῆξεν ὁ πρῶτος καταγγείλας τὸ σκάνδαλον τοῦ Ρασπουτίν. Εἰδικεύθη ἐν τῇ Βουλῇ εἰς τὰ ζητήματα τῶν ἐξοπλισμῶν καὶ κατέστη δημοφιλέστατος ἐν τῷ στρατῷ ὡς ἐκ τῆς δραστηριότητος ἣν ἀνέπτυξεν εἰς τὸ χεφάλαιον τοῦτο.

Μὲ τὸν Γκοδνσκώφ ἡ Ρωσία θὰ ἔχῃ ὑπουργὸν τῶν στρατιωτικῶν ἄριστον διὰ τὴν θέσιν ταύτην καὶ προικισμένον μὲ ἐνεργητικότητα δι' ἧς θὰ ἀνακτήσῃ τὸν ἀπολεσθέντα χρόνον.

Ὁ Τερετσένκο

ὑπουργὸς τῶν Οἰκονομικῶν, εἶνε ἐργοστασιάρχης ἐν Κιέβῳ. Εἶχε ἐκλεγῆ βουλευτὴς τῆς ἐπαρχίας ταύτης.

Ὁ Νικόλας Βισσαριόνοβιτς Νεκράσσωφ

βουλευτής, ὅστις ἀνέλαβε τὸ ὑπουργεῖον τῶν συγκοινωνιῶν, εἶνε μηχανικὸς καθηγητὴς εἰς τὸ τεχνολογικὸν ἰνστιτοῦτον τοῦ Τομσὶν καὶ βουλευτὴς τῆς πόλεως ταύτης ἀπὸ τῆς τρίτης περιόδου τῆς Δούμας.

Ἦτο ἀντιπρόεδρος αὐτῆς ἀπὸ τοῦ Σεπτεμβρίου τοῦ 1916.

Ἀλέξανδρος Ἰβάνοβιτς Κονοβάλωφ

ὑπουργὸς τοῦ Ἐμπορίου, ἀνήκει εἰς τὸ κόμμα τῶν προοδευτικῶν. Βουλευτὴς τῆς Κοστρόμας ἦτο ἀντιπρόεδρος τῆς ἐπιτροπῆς τοῦ ἐμπορίου καὶ τῆς κεντρικῆς ἐπιτροπῆς τῶν πολεμικῶν βιομηχανιῶν.

Ἀλέξανδρος Φεοδώροβιτς Κορένσκυ

ὑπουργὸς τῆς δικαιοσύνης, εἶνε βουλευτὴς τοῦ Σαρατόβου. Δικηγόρος καὶ δημοσιογράφος, ὁ κ. Κερένσκυ ἦτο ἀκόμη χθὲς ὁ ἡγέτης τοῦ κόμματος τῆς ἄκρας ἀριστερᾶς, τὸ ὁποῖον εἶνε τὸ ἐργατικὸν κόμμα. Ὑπὸ τὴν ἰδιότητα ταύτην ἐξεφώνησε τὴν 8 Μαρτίου ἐνώπιον τῆς Δούμας, λόγον βαρυσήμαντον, ὅστις ἦτο καὶ αὐτὸς κοινοβουλευτικὸς πρόαγγελος τῆς ἐπαναστάσεως. Ὁ κ. Κερένσκυ χαίρει μεγάλης δημοτικότητος μεταξὺ τῶν ρώσσων ἐργατῶν.

Ὁ καθηγητὴς Μουνουηλώφ

ὑπουργὸς τῆς Παιδείας, ἦτο πρύτανις τοῦ Πανεπιστημίου τῆς Μόσχας ὅταν ἀπελύθη ὑπὸ τοῦ ἀντιδραστικοῦ ὑπουργοῦ Κάσσο. Ὁ καθηγητὴς Μανουηλώφ, οὐδὲν ἔχει τὸ κοινόν, ἐκτὸς τοῦ ὀνόματος μετὰ τοῦ λίαν διασήμου ἀστυνομικοῦ τὸν ὁποῖον ὁ Στοῦρμερ κατέστησε τὸ ὄργανον.

Βλαδίμηρος Νικολαΐδης Ἀβῶφ

ἐπίτροπος τῆς Ἱερᾶς Συνόδου εἶνε βουλευτὴς Ὀκτωβριανὸς τῆς Σαμάρας. Προήδρευεν εἰς τὴν Δούμαν τῆς ἐπιτροπῆς τῶν Ἐκκλησιαστικῶν ὑποθέσεων. Ὁ κ. Ἀβῶφ δὲν εἶνε συγγενὴς τοῦ προέδρου τοῦ ὑπουργικοῦ Συμβουλίου. Εἶνε μετριοπαθὴς φιλελεύθερος, ὅστις θὰ ἐπαναφέρῃ τὴν ἀξιοπρέπειαν εἰς τὸν Ρωσικὸν κλῆρον, τὸν διαφθαρέντα ἀπὸ τὰς ραδιουργίαν ἑνὸς Πιτερίμ,ένος Ἡαρνάβα, τοῦ κηπουροῦ ἐπισκόπου καὶ τοῦ προστάτου του Ρασπουτίν.

Ἰβὰν Βασιλιέβιτς Γκόδνεφ

ἐλεγκτὴς τοῦ Κράτους εἶνε βουλευτὴς τοῦ Καζάν. Ὀκτωβριανὸς τῆς ἀριστερᾶς καὶ ἀντιπρόεδρος τοῦ κόμματός του. Ὁ κ. Γκόδνεφ ἀνήκει εἰς τὸν δικαστικὸν κλάδον.

ΕΚ ΤΟΥ ΠΑΝΕΥΡΩΠ. ΠΟΛΕΜΟΥ
ΑΙΓ